Seinäjoella, maanantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Hyvää joulua Lakeuden Sanan tilaajille

LAKEUDEN SANA

Hyvää joulua Lakeuden Sanan ilmottajille

Numero 8

Kansanliikkeen äänenkannattaja

20. XII. 1932

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

LAKEUDEN JOULU

Pyhä tarina kertoo, että ensimäisenä jouluyönä, sinä, jolloin taivaallinen sotaväki oli liikekannalla Betlehemin ketojen yläpuolella, koko luonto vaikeni ja hiljeni kuin pyhässä odotuksessa. Peto ei etsinyt saalistaan, paimenia ei tarvittu varjelemaan vakaisia lampaita. Vihaisen mieli asettui hetkeksi tuntemaan rauhaa sitä kohtaan, jolle oli vihainen. Sotakentän sotilas ei voinut iskeä lyömään ojennetulla kädellään. Tuhlaajalapsi, joka ei enää vuosikausiin ollut kotiaan muistanut, kuuli yhtäkkiä lapsuuden ajan ääniä kodista ja sen naapurustosta. Kaikki olivat hiljaa, sillä Herra oli astunut siihen paikkaan, minkä Hän oli temppelikseen valinnut.

Se on tarua, mutta se on myös totta vieläkin kaikkialla, missä ihmiset eivät ole kadottaneet taitoaan tuntea ja ajatella sydämellään. Se taito on kyllä jo harvinaista, sillä nykyajan kylmät ja kuolleet ihmiset ovat opetelleet tuntemaankin aivoillaan ja siksi he tuntevat kuolleesti. Ne, joiden sydän vielä elää, löytävät jokaisesta joulusta jotain vanhan tarun hiljaisuudesta.

Muistan lapsuuden joulun Satakunnan lakeuden pienessä kirkossa. Se ei ollut mikään koristettu ja tunnelmallinen jumalanhuone. Se oli hyvin rappeutunut ja kovin kylmä, niin että poikasella oli kyllä kestettävää, vaikka hän istui kirkon penkissä ison veljen turkkiin kääriytynä. Mutta se joulu ei unohdu koskaan. Sieluun jäi sellainen tunne, että tällä hetkellä koko maailma vaikenee. Talikynttiläin aina liikehtivä liekki tuntui sekin kuin odotuksesta psyähtyneen. Kaikki ihmiset tuntuivat toisilta kuin ennen. Naapurin suurikokoinen isäntä, joka aaton aattona oli juovuksissa reuhannut kylän raitilla, niin että lapset säikähtyneinä karkasivat piiloon, istui siinä nyt lauhkeana ja lempeän näköisenä, kuin olisi hän istuttanut pikkulapsia sylissään. Kylän vallattomat pojatkin olivat hartaan ja vakavan näköisiä uudet joululahjoiksi saadut koreat kaulahuivit kaulallaan. Jo kirkkomatkalla oli tämä pyhä hiljaisuuden tuntu alkanut siitä huolimatta, että tiet olivat täynnä ajavia ja että tiut taukoamatta soivat aamun kylmyydessä. Mutta mikään siitä ei kuulunut, sillä kaikissa ikkunoissa tuikkivat tulet kuin kiehtoen ja tyynnyttäen. Korkeilta kaivojen vinttipuilta heiluivat aamuntuulessa eläinten kalvoista tehdyt lyhdyt. Oli kuin olisi koko pitäjäs tervehtinyt ylöspäin Häntä, joka ylhäältä oli tulossa.

En siitä pyhästä jouluaamusta muista muuta kuin sen tavattoman rauhan ja

hiljaisuuden, niin etten olisi lainkaan kertonut tarua, jos olisin sanonut, että koko luomakunta oli seisahtunut pyhässä odotuksessa.

Pohjanmaan lakeuksien joulussa olen tavannut jotain tuosta lapsuuden ajan jouluhiljaisuudesta. Pappilan viereinen kirkko tervehtii vuoteeltaan nousevaa pappia valoillaan, jotka kuulakkaassa aamussa tuntuvat kuin hiljaisuuteen pysähtyneiltä. Kirkon korkeimman kuvun ikkunassa yksi valoista kutsuu kautta laajojen lakeuksien työn, kärsimyksen, rukouksen ja lankeemuksen kansaa kirkkoon. Tie on täynnä ajajia, mutta ne aivan kuin hiljaa liukuvat kirkon viertä. Kirkkoon tultua lyö mieltä oudosti ja kiehtovasti tavattoman kansanjoukon melkein liikkumaton hiljaisuus. Kirkkaat lapsensilmät katselevat kuin uteliaina kirkon valoja. Aikuiset ovat odotuksessa, mitä Betlehemin lapsi nyt tullessaan tuo. Kirkon vierellä sankaripatsaan juurella on sytytetty joulukuusi kuin kuiskaamassa: teitä ei ole unohdettu eikä teitäkään, tuntemattomia, joiden muistolle tämän pihan toinen patsas on pystytetty.

Kun sitten kirkonmenon jälkeen on lähdettävä lakeuksien rantaa pieneen kyläkirkkoon, niin saa lakeuksilta tunnun, minkä sain lapsena: kaikki on hiljaa ja vaiti, sillä nyt on pyhä jouluaamu.

Jospa hiljenisi hetkeksi tänäkin vuonna lakeuksien väki sen ainoan edessä, joka on arvokasta silloin, kun kaikki se, minkä puolesta ja tähden täällä nyt kilvailemme, taistelemme ja kärsimme, on jätettävä, on jätettävä silloin, kun matkan määrä on käyty ja ehtoo on ehtinyt. Se ainoa arvokas on Jeesus Kristus, Betlehemissä lihaksi tullut Jumalan Poika. Ja Hän yksin on se suuruus, joka antaa sisäisen arvon kaikelle sillekin, mitä täällä vaelluksen aikana on kalliina ja arvokkaana pidettävä.

Toivottakaamme toisillemme siunattua joulua sillä huokauksella, että lakeuksien kansan nyt riitelevät mielet löytäisivät toisensa isien pyhän perinnön ääressä, sitä vaalimassa ja sen vaalimisessa hoitamassa itseään ja omaistaan sinne, missä vajaa lakkaa ja täydellisyys alkaa.

Turussa joulukuun 16 p:nä 1932.

K. R. Kares.

Tämä ei ole karhun käpälästä eikä toimitussalaisuuksia, kuten teräväpäinen lukija huomaakin. Koska meill' on nyt joulu, niin ei tarvita mitään salaisuuksia. Kaikki on avoinna niinkuin borneeratut työväentalot.

Juu. Se Poorni! Sehän antoi isänmaalliselle kansanliikkeelle taas hienon joululahjan. Sellainen joulupukki se on. Kyllä sen kontissa metkuja riittää — niin kauan kuin riittää. Jospa mekin antaisimme kansalle joululahjan, jota olemme jo pitemmän ajan hautoneet, nim. keskustelukysymyksen siitä, miten tämän Poornin nimi oikein lausutaan. Siitä kun kuulee niin moninaisia toisintoja. Toiset lausuvat sen Buurn, toiset Boorn, taitaapa joku lausua myös Burn. Se ruotsalaisten o. nim. useimmiten hihkaistaan suomalaisella u:lla, niillä kun ittellään ei ole oikeata u:ta, sillä sekin u-kirjain, mikä niillä on, lausutaan niin perin vitsikkäästi u:n ja y:n väliltä, että meidän tyhmien lapualaisten kieli ei hevin antaudu sellaiseen balangseeraukseen.

Juu. Nyt me voimme paljastaa totuuden kaikessa alastomuudessaan: Born itse lausuu nimensä Born. Siis ihan niinkuin se kirjoitetaankin. Yhdellä o:lla, joka on lyhyt. Ettäs sen kuulitte. Ja lyhyt korko vielä sillä o:lla, niin että nimi jäsähtää kuten Bornin, anteeksi, von Bornin asetukset synkässä kansanvallan yössä.

Mutta meidänhä piti puhua joulusta, joka päälle pakkaa.

Kuten tunnettua, ilmestyy tämä lakeuden pasuuna nyt hiukan myöhästyneenä, eikä siinä ole uutisiakaan. Joulurauhahan se on meilläkin. Jos uutisia kirjoittaisi, täytyisi puhua Bornistakin, ja sitähän me emme halua. Annamme hänellekin joulurauhan Sarvilahdessa.

Uutisien asemasta me julkaisemme nipun nimiä, jotka toivottavat rauhallista onnea Vihtori Valkoiselle ja hänen esikunnalleen. Näitä nimiä olisi kai saanut kosoltikin, mutta meillä ei ole enempiä palstoja. Ja riittänevät nämä nimet aluksi, ikäänkuin pieneksi näytteeksi siitä, että kyllä maassa "kapinallisia" sentään löytyy. Tässäkin 1,750 kuollutta kurkistelee toveri Tannerin kiusaksi.

Mutta eipä mennäkään politiikkaan. Tuo kynä kyllä niin mielellään sen tekisi. Mutta täytyy pitää sitä kurissa näin joulun alla. Ollaan rauhallisia, niinkuin onnentoivottajatkin julistavat. Rauhallisia, vaikka poornikohvit kuinka koettaisivat jymäyttää meitä Mikko-matkustuksillaan ja avaamis-asetuksillaan.

Ja joulutervehdys myöskin "Keski-Pohjanmaan" toimittajalle Josua Ruotsalalle, jota me pääsemme altavastaamaan jouluaaton aattona Vaasan raastuvassa. Nuorisoseuraprofeetta Josua on senverran matemaatikko, että laski meidän persoonallemme sopivaksi joulurauhan lääninvankilassa. Ikävä vaan, että Josualle tuli pieni laskuvirhe: me emme joudukkaan linnaan. Emme ainakaan Josuan hartaista pyynnöistä. Eikä taida tulla edes palstamme lakkautetuksi. Sillä: perästä kuuluu, sanoo karhunpenikka.

Ei ratkea vielä täksi jouluksi sekään kysymys, kumpi kahdesta suurmiehestä, Niukkanen vai Johanson, joutuu linnaan. Jos sitten kumpikaan ylimalkaan sinne pääsee. Ei taida löytyä tarpeeksi ainehistoa, kun eräät pöytäkirjat ottivat jalat alleen ja pyörivät näkymättömiin. Missä, milloin ja kenenkä käskystä — sitä ei saane selville edes Esko Riekki, joka muuten tietää kaikki asiat, lukuunottamatta Eerolaisen pojan olinpaikkaa "Virossa".

Ja ken vielä on joulurauhan tarpeessa, hän on nimeltään sir Jalo Lahdensuo. Sinne Honkimäen rauhaisaan liiteriin lentävät varmaan lähestyvänä jouluyönä monien lapualaisten kiitolliset ajatukset, muistellen sitä hallaista nuijasodan yötä, jolloin tämän ent. ministerin ja viimeisen mohikaanin halkovaja tarjosi suloista lämpöään salaperäisille ylistarolaisille y.m. maantieritareille. Eipä ole pahitteeksi, vaikka tänä jouluna luomme jonkun lämpimän silmäyksen Alinaankin, josta nyt on tullut vain maisterinvaimo.

Monia muitakin henkiystäviämme olisi tässä muistettava, mutta jääköön. Joku voi vielä haistaa tästä politiikkaa, vaikka sitähän tässä ei ole alun siteeksikään.

Herttaisenhaaleata joulua siis vaan! Ja näkemiin uudenvuoden palstoilla. Toivottavat itselleen ja "kapinallisille" lukijoilleen

Karhunpenikka ja
V. T. Aputoimittaja.

Joululahjat

Hyvän tavan mukaan suvaitsee Lakeuden Sanakin antaa erinäisiä joululahjoja. Kuten seuraavasta näkyy. Toivotamme siis:

Hallitukselle: Sunilan hallituksen reseptejä.

Eduskunnalle: Aaltoselta uusi veistos: alaston nainen, mutta sivulta veistetty.

Pääministeri Kivimäelle: Ståhlbergin käyntikortti.

Oikeusministeri Malmbergille: vapaakappale Lakeuden Sanaa tutkittavaksi.

Sisäministeri Puhakalle: tutkimusmatka Mäntsälään.

Niukkaselle: kirvulainen pöytäkirjanote.

von Bornille: kunniajäsenkutsu Lapuan työväenyhdistykseen.

Sasu Punaselle: Kalle Marxin Ritarikunnan komentajamerkki ketjuissa vatan päällä kannettavaksi.

Toveri Tannerille: salapoliisiromaani "Kun kuolleet kurkistelevat" — tekijä elää.

Tuomari Halmeelle: punaista mustetta sisältävä säiliökynä Honkikaartilaisten sotilaspassien kirjoittamista varten.

Jalo Lahdensuolle: oveen nimikilpi "Mene, tekel, upharsin".

Toimittaja Erkolle: ministerisalkku.

Rantakarille: strategian opas "Peräytyminen hyvässä järjestyksessä".

Artturi Leinoselle: maakunnan sinetti kirjoituksella "kiitollisuudella".

Bruno Jalanderille: lomaa yksityishuolista, jotta Aino saisi kirjamarkkinoille muistelmateoksen toisen osan, jonka kanteen funkistyylinen kuva lehtemme takasivulla osoittaa.

Kestäviksi Tunnettuja
Villa-, Puuvilla- ja Tekosilkki-alusvaatteita
Valmistaa
O.Y. WAASAN VILLATAVARATEHDAS
Vaasa.
Myydään hyvinvarustetuilla kauppiailla ja vähittäin myöskin
TEHTAAN MYYMÄLÄSSÄ, Vaasa, Vaasapuist. 24. Puhel. 7 22.

Avoin kysymys
nykypäivien politikoitsijoille
Kuinka kauan?
Lapualaisia.

Jouluksi matto
kotiinne. Varastostamme löydätte kotimaisia **Suomi-Wilton**, **Suomi-Boucle**, **Kilkka**-karvalanka- ja **Helma**-kookosmattoja, **Kauhava**-pöytäliinoja sekä **Selmäjoki**-leposohvanpeitteitä; kaikenlaisia ulkom. mattoja y.m.
OY. Wicander & Larsson AB.
VAASA. Torin varrella.
Puh. 768.

Jouluvalot

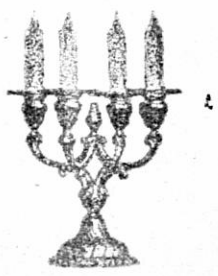

Jouluvalot syttyvät. Kristikunta hiljenee hetkeksi Seimen lapsen mysteerion eteen, mysteerion, joka kuitenkin on yksinkertaisimmista yksinkertaisin: Alussa oli Sana, Sana oli Jumalan tykönä, Sana tuli lihaksi. Mutta Paavalihan sanookin, että oppi Kristuksesta on viisaille hulluutta. Yksinkertaisille, jotka osaavat nöyrtyä, on asia selvä: Autuaat ovat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat.

Niinkuin aina, vallitsee tänäkin jouluna maailmassa suuri hätä. Henkinen hätä ja aineellinen hätä. Vaikka Seimen Lapsi sanookin: "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen, uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun", niin me ihmiset emme jaksa nousta hädästämme. Henkinen tyhjyys painaa meitä. Harteillamme on taakkana taistelu leivästä. Näiden eri syiden vuoksi meidän on usein vaikeata joulunakaan kohottautua maailman yön synkkien pilvien alta.

Tänäkin jouluna meidänkin maassamme eletään moninaisissa ristiriitaisissa tunteissa. Katsokaamme tällä kertaa vain valtiollista ja yhteiskunnallista elämäämme. Mitä ovat opettaneet viimeksikuluneet vuodet? Ovatko ne vieneet meitä kansana yhtään lähemmäksi niitä yleviä päämääriä, joihin kommunisminvastainen kansanliike jo syntyessään viittoili? Tulos tästä katselemisesta ei ole perin valoisa. Edistysaskeleita siinä suhteessa on kyllä tehty jonkunverran, mutta oraitten elämää on uhannut vasemmistotaantumuksellinen takatalvi, niin että nyt jälleen alamme olla alkupisteessä. Mutta jos nämä oppivuodet edes sellaisinaan, kun niitä nyt tarkastelemme ohikiitäneen filmin tavoin, olisivat todellakin, katkerien pettymysten ja ristiriitaisten tapahtumasarjojen jälkeen, antaneet rintamaamme lisää edes "yhden uuden vanhurskaan" — eikö meillä silloin olisi syytä iloon? Olisipa todella. Ja eiköhän nyt, nimenomaan tällä hetkellä, asianlaita olekin niin. Ovathan viime kuukaudet näyttäneet, että silmät aukeavat, rivit lujittuvat. Kunpa se vaan olisi pysyvää! Kunpa ne joukot, jotka jälleen ovat riveihimme astuneet, olisivat jo saaneet juurrutetuksi itseensä uskon työmme onnistumisen välttämättömyydestä! Juuri tätä uskoa me nyt tarvitsemme. Sillä me olemme nyt saaneet oppia, että ilman syvällekäypiä uhrauksia ei hyväkään asia mene eteenpäin. Tarvitaan innostusta, kärsivällisyyttä ja perusteellista työtä.

Kun me nyt jouluvalojen syttyessä hiljennymme pyrkien saamaan lepoa sielullemme, niin kenties me sen ohessa näitäkin ajattelemme. Antakoot jouluvalot silloin meille hehkuaan voidaksemme toimia syttyneinä rakkaan isänmaamme onnellisemman valtiollisen tulevaisuuden hyväksi.

Tänäkin jouluna vallitsee maailmassa suuri aineellinen ätä. Meidänkin maassamme tuhannet perheet huokailevat työttömyydenkirouksen alla ja viattomat lapset näkevät nälkää. Ei loista joulukuusi monessa mökissä, vaikka ennen on loistanut, ei syödä joulupuuroa niinkuin ennen — palasesta leipää on lapsen ahnas suu jo tyytyväinen. Miksi näin? Miksi ei ole ruokaa? Ei ole työtä. Miksi ei ole työtä? Sitä ei kukaan tiedä. Ovat istuneet komiteat vuodesta toiseen. Kansa on valinnut edustajansa valtiopäiville — riitelemään ja herkuttelemaan pykälien paljoudella. Mutta nälkäisen kansan vatsa ei ole näistä pykälistä hyötynyt yhtään mitään. Sosialistit ovat sivu maailman lyöneet rintoihinsa: Me poistamme maailmasta hädän! Monissa maissa heillä jo ollut tai on nytkin joko välittömästi tai välillisesti käsissään yhteiskunnallinen valta lainsäädäntätietä. Mutta kuinka on käynyt? Juuri niissä maissa ovat olosuhteet yhä kurjistuneet. Meilläkin on puolitoista vuosikymmentä purjehdittu vasemmistolaisessa myötätuulessa. Mutta parlamentista ei ole lähtenyt apua. Ei ihme, että katkeruus on alkanut vallata mieliä ja purkautunut esille tavalla tai toisella. Tänä päivänä seisomme mekin vaikeiden yhteiskunnallisten probleemien edessä: Muutoksia suunnassa on saatava aikaan.

Paikkaustyö nykymuodossaan, lainsäädännöllinen saivartelutoiminta, ei enää lyö leiville. On päästävä selvemmille vesille. Mutta miten? Niinkuin "vartijat kansanvallan valleilla" on pantu valvomaan, että valtakunnan menestys ja hyvinvointi kasvaisi, niin on kansa oikeutettu vaatimaan myöskin, että nämä vartijat huolehtivat kansalaistensa ulkonaisesta hyvinvoinnista ainakin sikäli, että tehdään kaikki, mitä voidaan, jotta tuhansien syyttömien lasten ei tarvitse aamuisin nousta nälkäisinä vuoteeltaan, jolle illalla yhtä nälkäisinä ovat paneutuneet. Tämä on luontoperäinen inhimillinen vaatimus, ja tänä joulunaikana se on hätähuuto: Konsulit valvokaa! Me kommunisminvastaisen kansanliikkeen miehet emme ole ohjelmaamme ottaneet, niinkuin puolueet, laajoja taloudellisia tähtäimiä, mutta meidän on nyt, tänä hädän jouluna, julistettava, että tässäkin suhteessa ne huoneenhaltijat, jotka näinä puolenatoista vuosikymmenenä on asetettu paljon päälle, ovat kelvottomasti leiviskäänsä kantaneet. Kaikissahan meissä syytä on, kaikki me olemme tehneet virheitä ja juuri näissä suhteissa eläneet yli kantavuutemme, mutta meillä on kai oikeus lausua: Komento takaisin! Työtä ja leipää — se on meidänkin tämänpäiväisiä tunnussanojamme, vaikka me siinäkin lähdemme kokonaan vastakkaiselta pohjalta kuin ne, jotka näitä sanoja ovat tähän asti pitäneet patenttihuutonaan. Me laskemme tänä rauhan juhlana tämän lausesisällön vakavasti niiden harteille, joitten käsissä on maallinen valta sitoa ja päästää asetuksia ja pykäliä. Luopukaa yhdennellätoista hetkellä tuijottamasta vaihtuvan ja keinotekoisen politiikan vilkkuvaloihin ja antautukaa työhön leivän hankkimiseksi nälkäisille suille — silloin teidän poliittiset harhaotteennekin saavat lievemmän kohtelun.

Jouluvalot syttyvät. Paljon murhetta leijailee nyt lepattavissa kynttilänliekeissä. Mutta älkäämme olko toivottomia. Koettelemukset on luotu sitä varten, että ne voitettaisiin. Olkaamme uhrautuvaisia. Saakaamme uhrimieltä muistaen sitä suurinta uhria, minkä meidän kaikkien edestämme kerran antoi Seimen Lapsi, jonka syntymäjuhlaa me taas iki-ihanin lupauksin viettää saamme. Hiljentykäämme hetkeksi pyhään tunnelmaan voidaksemme toivottaa toisillemme rauhallista ja hyvää joulua ja näin toivotuksinemme kohota pois arkisen elämän mataluudesta. Hyvää joulua!

Kulta- ja Hopeaesineet
ovat aina arvokkaita ja tervetulleita joululahjoja. Edullisesti ostatte niitä kultaseppä
S. Koskiniemen Oy.
liikkeestä Seinäjoella, Valtionkatu 19, Mikko Laurilan talo.

Oletteko
jo meidän vieraamme?
Ellette ole, niin tulkaa
— silloin olette aina.
Ravintola Keskus
Seinäjoki, Valtionk. 15. Puh. 301.

Lehtemme seuraava numero
ilmestyy joulunpyhien takia vasta maanantaina, tammikuun 2 p:nä.
Ne, jotka ovat tilanneet lehden vain täksi vuodeksi, ovat hyvät ja uudistavat heti tilauksensa ensi vuodelle, ettei lehden tulo heille keskeydy.
Asiamiehiä pyydämme myös heti tilittämään tämän vuoden tilausmaksut konttoriimme.

Nurmolaiset!
Päämyymälässämme erikoinen joulunäyttely
JOULULAHJAT pukin pussiin myymälöistämme!
Nurmon Osuuskauppa
Käykää katsomassa.

Jouluostokset
muodostavat jokaisessa perheessä huomattavan menoerän, on sen vuoksi tärkeää, että saatte taloustavaranne edullisesti. Kaikkia ruokatavaroita, kuten liha-, makkara-, säilyke- y.m. alaan kuuluvaa saatte ehdottomasti edullisimmin meiltä. Häihin y.m. suurempiin tilaisuuksiin alennuksella.
J. HAAGA, makkara-, liha- ja ruokatavarakauppa, Kristiina. Puh. 207.

Arv. kauppiaat!
makkaratehtaamme tuotteet ovat kaikkialla tunnetut ensiluokkaisiksi, sillä käytämme ainoastaan parhaita raaka-aineita ja tehtaamme palveluksessa on kokeneita ammattimiehiä. Takaamme edulliset ehdot.
Pitäkää aina varastossa tehtaamme tuotteita, niin asiakkaanne ovat tyytyväisiä.

J. Haga
ruokatavarakauppa ja makkaratehdas.
KRISTIINA, puh. 121.

Alavuden Kirja- ja Paperikaupassa
on helppo ratkaista
JOULULAHJAKYSYMYKSET.
Siellä on paikkakunnan monipuolisin ja halvin joululahjain ostopaikka. Enestäänkin runsas ja lajiteltu varasto on taas jouluksi täydennetty monilla uutuuksilla. Te löydätte meiltä lahjat vanhoille ja nuorille.
Käykää jo ajoissa tutustumassa joululahjanäyttelyymme.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

Arvokas joululahja
on arkkiteti M. Björklundin etsauksen mukaan kivipainossa painettu VIHTORI KOSOLAN muotokuva. Niitä on saatavana suoraan meiltä tai Lakeuden Sanan kontt. Seinäjoella.
VAASAN KIVIPAINO, Raastuvank. 54, puh. 14 90.

JOULUKSI OVAT KAIKILLE TERVETULLEITA
VAATETUSTARPEET,
niitä on meillä parhain varasto; myöskin jalkineita on monipuolinen valikoima. Käykää ajoissa tekemässä jouluostokset, niin saatte valita parhaat joukosta.
RUOKAPUOLTA
on kait jokainen aikonut varata Jouluksi tavallista paremmin. Siinä suhteessa täyttää varastomme vaativimmankin vaatimukset.
Kilpailukykyiset hinnat.
PAAVO ARONEN, Kauhajoki kk.

Rauhallista joulua

VIHTORI KOSOLALLE

ja kaikille kansanliikkeen toivovat

isänmaallisen johtomiehille allaolevat

ALAHÄRMÄ.
Nikolai Ap. Ekola.
Toivo Ekola.
Juha Alaranta.
Antoni Alaranta.
Eemeli Kujala.
Antti Ap. Ekola.
St. Vainionpää.

ALAVUS.
Isak Prinkkilä.
T. Martikainen.
M. Ketola.
E. Penttilä.
H. Hemminki.
L. Ylönen.
F. E. Sairanen.
K. Valamo.
A. Stenbacka.
S. Kälvi.
A. Salmi.
H. Lampimäki perh.
S. Lampimäki.
J. Ahtiluoto.
H. Pynttäri.
M. Ruismäki.
A. Mäkkylä.
J. E. Kaistila perh.
Matti Pukkila.
Jussi Pajunen.
E. Asiala.
V. Huhtamäki.
K. Ahonen.
H. Marttila.
Eino Vihervaara.
J. E. Silfvast.
J. Honkavaara.
A. L. Härkönen.
S. Heikkilä.
L. Malmgren.
J. A. Mäkikärki.
Reino Anttila.
U. Lintonen.
O. Maaperä.
J. Hemminki.
Svante Kurikka.
I. Hannula.
Saima Vainio.
Hilda Mäenpää.
Elias Kivistö.
E. Pakkala.
O. Mäkikärki.
E. Suomela.
R. A. Ylänkö.
Juho Vuorikosken perill.
Toppilat.
J. Hakomäki.
P. J. Huida.
H. N. Vähäeskeli.
S. Terho.
T. Markko.
E. Rantanen.
V. Mäkinen.
Mirjam ja Paavo Huhtamäki.
Hugo Leppälä.
S. Korpela.

ASKOLA.
A. V. Södershom.
Ahti Näittälä.
Edvin Lindholm.
Artturi Luoto.

EPILÄ.
Sixtus Syrjänen.
K. Salmi.
F. Vilhula.

ESKOLA.
A. Strömmer.
I. Anttila.
M. Suonperä.
Niilo Leppilampi.

EVIJÄRVI.
Jaakko Järvelä.
Toivo Riippa.
Matti Norrena.

HAAPAVESI.
Lyyli Gestrin.
Viljo Gestrin.
Matti Huotari.
Matti Kurdman.
H. Selin.
Väinö Kulmala.
Erkki Metsovaara.
L. Heikinheimo.

HANKO.
Jarl Ströms.
O. M. Pykälämaa.
Rva A. Pykälämaa.
A. Toivola.
O. Lohi.
E. Penttilä.
Eero Roslöf.

HARMOINEN.
Aimo Nikula.
Toimi Nikula.

HAUHO.
N. Leppänen.
N. Leppäniemi.
A. Kummola.
K. Maula.

HELSINKI.
O. V. Rundman perh.
Enni Kalima.
Heikki Kalima.
A. Vehniäinen.
Olavi Hukkinen.
Lempi Vanhanen.
A. H. Kokko.

HOLLOLA.
Eino J. Koskinen.
Elina Koskinen.
Martti Mikkola.
Vilho Maattola.
Väinö Kare.
Ilmari Säpilä.
Aarne Jussila.
Vihtori Maattola.
Hj. Kinnari.
U. S. Sipilä.
Arvi Ahlgren.
Väinö Hovi.
E. Haaki.
J. Iisakkala.
V. Tupala.
J. Lounela.
V. Puolakka.
J. Markkola.
Set Markkola.

HONKANIEMI.
E. Laakkonen.
M. Mammio.
M. Puhakka.
L. Salo.
S. Alho.
V. Vornanen.
P. Vornanen.
A. Gustafsson.

HYVINKÄÄ.
Eino Harvio.
Jussi Rouhiainen.
Väinö Aalto.
Kalle Kangas.
Martta Aalto.
Esteri Nurmela.
Onni Lindroth.
Toivo Mäki.
Emil Roivainen.
Paavo Vuori.
Ernst Schaaf.
Joel Elgland.
L. Vartiainen.
Oskari Lindroth.
V. Kallio.
Vera Heinonen.
Arvi Lähdesmäki.
Jaakko Tähtinen.
Impi Zylinsky.
Martti Salmela.
V. Kitunen.
L. Marttila.
Eino Hanen.
Pentti Siven.
E. O. Ekman.
Hj. Mäkinen.
T. Saari.
Vilho Timonen.
Iisakki Syrjälä.
Niilo Nylund.
Einari Mäkinen.
Frans Leino.
Frans Wallden.
E. Tschepurnoff.
J. Koskinen.
Uno Sippel.
J. Malkamäki.
M. S. Hartman.
Jukka Oranen.
Emil Kyttälä.
Frans Nordström.
Ilmari Ahonen.
V. Matiskainen.
T. Matiskainen.
Simo Hyvönen.
Paavo Venäläinen.
S. A. Thuren.
Mirja Harjanne.
Emil Väyrynen.
F. V. Mäkinen.
L. Palovuori.
V. Smedberg.
E. Kolari.
Matti Niemelä.
Eino Salminen.
Matti Heinilä.
K. P. Juhola.
Ester Alanen.
T. Venäläinen.
Teppo Hokkinen.
Harald Tamminen.
P. Ryynänen.
Anna Palmen.
Frans Hj. Leinonen.

HÄMEENLINNA.
Aarne J. Palonen.
Toivo Kylänpää.
Seppo Seppälä.
Sulo Virtanen.
A. Rohamo.
V. Suopanki.
Lauri Kannisto.
P. S. Seppänen.
J. A. Niemi.
Yrjö Anttila.
Jussi Nieminen.
K. A. Nyholm.

IITTI.
J. Karrala.
A. Peltonen.
E. Noukkala.
V. Mäkelä.
T. Punttila.

ILMAJOKI.
Pauli Ojanikkola.
Maria Ojanikkola.
Sylvi Ojanikkola.
Irja Ojanikkola.
Lempi Laaksonen.
Jussi Laaksonen.
Sylvi Ojennus.
Eino Ojennus.
H. I. Peltonen.
Ilma Karvonen.
Emil Karvonen.
Pentti Kivimäki.
Juha Pitkäranta.
J. E. Kivimäki.
Matti Ranto.
Matti Ranto (toinen).
Evert Pitkäranta.
J. Mäkijussila.
I. Rajala.
Serafia Ekman.
D. Borg.

IMATRA.
Matti Mansikka.
Pentti Puhakka.
Emil Zitting.
A. V. Kiuru.
Antti Klaar.

ISOJOKI.
L. V. Kenttä.

ISOKYRÖ.
Jussi Heepakka.
Herman E. Ritari.
Yrjö Yli-Saari.
Niilo Mylläri.
Paavo Saari.
Matti Soini.
Jaska Soini.
Jussi Soini.
Pauli Soini.
Arvi Piuhola.
Jussi Haapala.
Matti Taittonen.
Jaakko Ulvinen.
Viljo Rouru.
Kalle Nuuja.
Jaakko Saario.
Jussi Pakkala.
Manu Salokangas.
Isak Nikula.
Matti Nummelin.
Isak Uitto.
S. Tuurinkoski.
Edla Kontsas.
Aino Sippola.
Ida Salmela.
Juho Plukka.
Manu Renko.
J. Laine.
Niilo Mylläri.

JALASJÄRVI.
Juho Tala.
Sameli Tala.
Yrjö Kanto.
Toivo Talvitie.
J. Ylinen.
A. Laurila.
Urho Viljanmaa.
Alfred Häjänen.
Antti Lähtelä.
Iisakki Hantula.
Verner Harri.
Urho Laurila.
Olavi Tuisku.
S. V. Tuisku.
Nestor Lapiolahti.
Villiam Aho.
Veikko Aho.
Yrjö Lapiolahti.
Urho Opas.
Lauri Koskela.
Artturi Ala-Mäyry.
N. Vierikko.
M. Ojala.
Arvo Lähde.
A. Valkama.

JOUTSENO.
A. Zilliacus.
K. Happonen.
O. Huovilainen.
M. Jarim.
K. Immonen.
J. Immonen.
O. Siljander.
J. Nokkonen.
T. A. Jauho.
M. Lahti.
W. Ahlqvist.
Edvard Könssi
Eva Könssi.
V. M. Suninen.
T. V. J. Tapionlinna.
Osk. Tolvanen.
K. N. Korpela.
K. J. Pöyhiä.
F. Turunen.
E. Thunberg.
M. Kuuluvainen.
E. Dyberg.
V. Koskinen.
Erkki Vuori.
T. Rautjärvi.

JURVA.
J. Hiipakka.
J. E. Hahto.
S. Ristiluoma.
A. Ylinen.
L. Aho.
J. Hautala.
I. Tarkkanen.
A. J. Hiipakka.
S. Tarkkanen.
J. Hahto.
T. Östman.
M. Kangasalusta.
T. Pikkala.
T. Hiipakka.
V. Marttila.
E. Kangas.
L. Mäki.
T. Tuominen.
L. Peltonen.
J. A. Seppälä.
E. Salava.
E. Rinta.
T. Hahto-Reini.
S. Mänty.
A. Marttila.
E. Ristiluoma.
E. Ristiluoma.
T. Tarkkanen.
A. Tainus.
V. Kangas.
L. Koskinen.
O. Suvanto.

JYVÄSKYLÄ MLK.
J. Rauhaniemi.
V. Rauhaniemi.
E. Saarikko.

KANADA.
Johannes Römpötti.

KANKAANPÄÄ.
Yrjö S. Joukanen.
A. Lähdeniemi.
A. Ylipaattikoski.
Väinö Ylipaattikoski.
K. Muttonen.
V. Puuska-Seppälä.

KANNUS.
Onni Hokkanen.
Anna-Esteri Hokkanen.
Juhani Vuorinen.
Uno Hobin.
Hannes Andersson.
Uuno Arhio.
Hannes Takalo.
E. Kolppanen.
A. Peitso.
J. Haavisto.
Elis Riipinen.
V. West.
A. Reinikainen.
Hilma Reinikainen.
Arvo Louhivaara.
I. Louhivaara.
Jalmari Leppänen.
Johan Kivestö.
Toivo Klaavu.
E. Kivekäs.
A. V. Viitala.
M. Eskeli.
Mikko Koski.
J. Puoliväli.
V. Ventonen.
N. Vihanta.
Eino Luomanen.
A. Vanhala.
E. Pallas.
K. Lindeman.
Yrjö Kopsala.
Antti Annala.
V. Annala.
Onni Keiski.
Juho Annala.
Väinö Korri.
Armas Annala.
F. Vidgren.
Eino Tuomi.
K. Dahlgren.
F. Kopsala.
Joh. Vanhala.
Esteri Koskinen.
Heikki Rantala.
V. Kivestö.
Fredrik Annala.
K. Annala.
Emil Lindgren.
Tyyne Lindholm.
Mauno Kyttä.
T. Aarre.
A. Kulosuo.
Impi Ihamäki.
Tauno Olli.
Lauri Lassila.
P. Erkkilä.

Ilmi Tunturi.
Elsi Kivestö.
Matti Isohanni.
H. Lindroos.
Tyyne Uimi.
Lempi Mikkonen.
Sylvi Stranius.
Taimi Leppänen.
A. Koski.
H. Annala.
K. Erkkilä.
L. V. Pirinen.
J. Staudinger.
Jorma Leppänen.
Tyyne Koskinen.
Johan Aattola.
V. Raasakka.
Reino Ojutkangas.
Armas Kivestö.
A. Hällström.
T. Pajala.
Tauno Sulanen.
Oiva Tornikoski.
Helmi Hakala.
Lasse Ahonen.

KARSTULA.

K. J. Varvikko.
Hanna Varvikko.
K. Heino.
E. Hintikka.
Julius Viljanen.
J. Piispanen.
O. E. Honkaniemi.
Eero Heikkinen.
A. Ritanen.
K. S. Huttunen.
V. Huovelin.
T. Poikola.
Elli Poikola.
Boris Gustafsson.
Voitto Väisänen.
Hemmi Viitanen.
Maija Viitanen.
Eeva Viitanen.
Mauno Sutinen.
Rauno Honkola.
Juho Taavitsainen.
V. Mäenpää.
G. Östenson.
Helvi Östenson.
A. A. Eira.
Eino Oinonen.
T. Urho Toivonen.
J. Tallinen.
Elli Tallinen.
Sally Toivonen.
Villiam Takkala.
Kalle Herranen.
Eino Kemppainen.
Edvin Ahonen.
Oskar Takkala.
O. J. Niiranen.
Armas Vekara.
Onni Vekara.
Albert Rosenlund.
Hilma Rosenlund.
Ines Rosenlund.
Elli Manninen.
Miikka Piispanen.
Laina Möttönen.
Sylvi Peltovuori.
Paavo Mäkelä.
Aili Varheenmaa.
Ilmari Takkala.
Signe Takkala.
Hilma Heino.

KARVIA.

Anselm Ylikorte.
Valentin Latvakorte.
Jalmari Vuorela.
Valfrid Vuorela.
Arvo Hormaluoma.
Edvin Hormaluoma.
Franssi Rinne.
Leo Alakautti.
Tuomas Perälä.
Einar Pitkänen.
Fr. Mäki-Palola.
Anselm Sarvijoki.
J. Karhusaari.
Juho Risku.
O. Nummi.
Vilho Ylinen.
V. Ollila.
Eino Törmä.
Armas Ahokas.
Anton Ylinen.
Eino Kivihalme.

KAUHAJOKI.

Knuutti Nummikoski.
Aleksi Nummijoki.
Vihtori Ylinen.
Armas Marttila.
Daavid Lähteenmäki.
Arvo Kulmala.
Ville Nummijoki.
Paavo Lähteenmäki.
Juho Korpikyyny.
Aleksi Korpikyyny.
Aaro Koripkyyny.
Aleksi Korhonen.
Toivo Korhonen.
Vieno ja Lasse Leppänen.

KEMI.

V. V. Pihanen.

KERAVA.

Juho Koivisto.
Emil Torniainen.
Markkulat.
Luomanperät.
Jalomäet.
Rytköt.
T. Nironen.
Leevi Saarinen.
V. Kaasinen.
F. S. Vuorenmaa.
Järviset.
Ulviset.

KIHNIÖ.

Oskari Lammi.
Mikko Nevala.
Valdemar Niemi.
F. Jokipii.
Juho Lahtinen.
Iisak Risku.
Eino Peuramäki.
Vili Peuramäki.
Niilo Risku.
Arvo Suojus.
Iisak Hellgren.
Huugo Jokipii.
Martti Aronen.
Viljo Välkkilä.
Matti Koskinen.

KIIKALA.

Oiva Heininen.

KIRVU.

Simo Rouhiainen.
V. Autio.
Lauri Jortikka.
Y. Matikainen.
M. Karjalainen.
Teresa Rouhiainen.
Lempi Kopsa.
Lauri Poutanen.
Aino Poutanen.
Marianna Korppi.
Aatu Vinkkanen.
Eva Puhakka.
Juha Niukkanen.
Agnes Niukkanen.
Yrjö Suni.

KISKO.

Aarre Heikola.
Frans Nyman.
Reino Wiman.
Hj. Ketonen.
Ida Ketonen.
Hanna Kinnunen.
K. A. Salonius.
Aarre Heikola.
Vilho Laine.
Eero Hammar.
N. R. Kukila.
Urho Viitaniemi.
Heikki Lindström.
K. J. Elovaara.
Gösta Laine.
Y. Alihanni.

KOKKOLA.

H. Mikkonen.
Alpo Lampela.
E. Laulajainen.
K. V. Vilkman.
F. A. Lampela.
E. Honkavaara.
A. Timonen.
R. R. R. R.
Väinö Kauppinen.
Aarne Hannila.
V. Komsi.
K. Hartikainen.
K. Prepula.
A. O. Haapala.
Judith Emilson.
Eino Saari.
Erkki Vichman.
Hjalmar Abelsson.
Tuom. Pohjanpalo.
Jaakko Helander.
Linnea Vikström.
Väinö J. Hiltula.
Yrjö Santala.
Ivar Eklöf.
M. Riippa.
A. Rahkola.
F. J. Vuosalmi.
J. Timberg.
T. Makkonen.
J. A. Stark.
Voitto Penttilä.

KOSKI, H.l.

F. H. Koivukoski.

KRISTIINANKAUPUNKI.

Jorma ja Mauri Suomalainen.

KUHMOINEN.

Mauno Hukkinen.
Manda Tuorinen.
V. Jaatinen.
Hilja Hirvensalo.
Kaarina Hirvensalo.
J. H. Seppälä.
Eino Vainio.

KUORTANE.

J. Honka-Hallila.
J. Kokkila.

KURIKKA.

Viljo Saari.
U. Virtanen.
L. Simelius.
I. Lohikoski.
Sameli Laulaja.
Otto Linko.
P. J. Seppälä.
Aarne Leivo.
A. V. Orhanen.
Yrjö Petäys.
Eero Kivelä.
Yrjö Rantala.
Lauri Jyllilä.
Väinö Jyllilä.
Yrjö Jyllilä.
Eeli Jyllilä.
Arvo Kiskola.
Jaakko Kiskola.
Aarne Hakola.
Eino Jyrä.
Juho Ala-Jyrä.
Aarne Tassi.
Aarne Reinikka.
Armas Virtanen.
Väinö Ritamäki.
Veikko Koivisto.
Martti Koivisto.
Eino Mäkynen.
O. A. Luhtala.
Aarne Hakala.
Oiva Reinikka.
Mauri Tuominen.
Ilmari Anttila.
Arvo Lohikoski.
I. Kanttai-Luopa.
Aleksi Korpela.
Pauli Reinikka.
Armas Asunmaa.
Yrjö Keski-Kurikka.
Jussi Keski-Hirvelä.
V. Lapiolahti.
Olavi Kurikka.
Heimo Hakola.
K. Mattila.
T. Luopa.
H. Käkelä.
E. Marttila.
Niilo Vakku.
Y. Opas.
V. Mäki-Opas.
V. Opas.

KYRÖ.

Kalle Jalonen.

KÄLVIÄ.

M. E. Muuraiskangas.
Toivo Nissi.
L. Nurila.
E. Miekkoja.
V. Porkola.
P. Vähälä.
O. Ojanperä.
K. V. Marttila.
Jalmari Marttila.
Jalmari Huhtala.
M. Runtujärvi.
Ilmari Hautala.
Masa Turkka.
Antti Hyyppä.
Otto Hyyppä.
Arttu Hyyppä.
Oskari Penttilä.
F. Riippa.
Eero Tapio.
Matti Karhulahti.
Justus Penttilä.
Olavi Raitala.
Fritjof Herranen.
K. Hietaharju.
Into Asujamaa.
Ilmari Asujamaa.
Eino Maunumäki.
Niilo Asujamaa.
Eefferi Syväjärvi.
Eino Kuusela.
Yrjö Tuunala.
Matti Nurila.
Jooseppi Purhola.
Niilo Tuunala.
Olavi Nissi.

LAHTI.

E. Karjalainen.
K. E. Viljanen.
A. E. Holländer.
V. Tuomala.
Yrjö Tapiovaara.
Rudolf Alanen.
O. Rautio.
Ernst Lindqvist.
Viht. Kuusio.
Allan Singer.
H. Alen.
I. Huvinen.
Georg Ingman.
A. Väisänen.
Y. Viljanen.
A. Viljanen.
Hilda Viljanen.
I. Vilkman.
Jussi Vilkman.
Martta Smeds.
Manne Smeds.
Bror Bertil Alanco.
Eskö Höyden.
V. Valkonen.
Arvo Koskinen.
F. E. Niemi.
Vihtori Seppälä.
Kaisa Laakso.
Alma Kirjokallio.
Viljam Mattila.
T. Heikkilä.
Allan Halme.
Joel Lindell.
Aadi Saksa.
Aug. Laaksonen.
Nestor Salonen.
Maija Mäkinen.
Laina Kolehmainen.
Uljas Pohjola.
Yrjö Salonen.
J. H. Auramo.
Lauri Kariniemi.
August Salonen.
Erik Ahonen.
Jalmar Sipponen.
Eino Nyström.
Ville Salonen.
K. F. Nieminen.
Oiva Rantanen.
Elias Hartikka.
Armas Nieminen.
Viljam Nieminen.
Kalle Heinonen.
Matti Ahonen.
Lyyli Lähteenmäki.
Juho Kiiskinen.
Juho Koljonen.
Väinö Salonen.
Eero Suvanto.
Nasti Holopainen.
Suoma Alaranta.
Erkki Alaranta.
Tyyne Pernu.
Matilda Siven.
Hilja Laitinen.
Aino Viljanen.
Tyyne Niinistö.
Ester Brink.
Helena Judin.
Minna Ihalainen.
Tilda Hyttinen.
Ester Hyttinen.
Katri Suvanto.
Kerttu Ruuskanen.
Irja Silvennoinen.
Tili Silvennoinen.
Ester Viljanen.
Anni Tiivola.
Rauha Kokki.
Hanna Leppävuori.
Helmi Rinne.
Aune Leinonen.
Signe Sepänmaa.
Helmi Salonen.
Lempi Mouruniemi.
Tyyne Heikkinen.
Saima Pohjola.
Antero Nuottimäki.
Elina Nykänen.
Antti Siven.
Eeva Ahonen.
Kyllikki Isotalo.
Sanni Lemmetty.
Liisa Mannila.
Eeva Tanninen.
Maija Heikkinen.
Elin Tapanainen.
Manda Markkula.
Laina Raunio.
Irja Vaarto.

LAIHIA.

Anni Lahdenmaa.
Senja Kangas.
Julia Ristiluoma.
Juho Ristiluoma.
Elsa Kangas.
Eliisa Koskiniemi.
Heikki Koskiniemi.
Eino Lehtimäki.
Aukusti Lehtimäki.
Nikolai Peltomäki.
Hermanni Marttila.
Herman Rantamäki.
Pauli Koivuharju.
Maria Hietanen.
Viljo Keskisalo.
Matti Taittonen.
Jaakko Mikkula.
Vilho Liukku.
Mikko Myllymäki.
Uuno Tarkkanen.
Jaakko Kari.
Rauno Myllymäki.
Veikko Hemming.
Tuomas Saarela.
Edvard Tarkkanen.
Matti Tarkkanen.
Jaakko Jokela.
Mikko Mäki-Kahra.
Aug. Arovaara.
Jaakko Panu.
Feetu Panttila.
Iisak Toivonen.

LAPUA.

Kullervo Leskinen.
J. V. Ranto.
Viljo Leskinen.
Tuomas Köykkä.
Jaakko Ulvila.
K. Yli-Kattelus.
J. Tiensuu.
T. Välimäki.
R. Salonen.
A. Luomanpää.
V. A. Ulvila.
Y. Mäki-Panula.
Jaakko Koskiniemi.
A. Pikkusaari.
K. Laine.
Jorma Hjelt.
Väinö Aho.
O. Mäkelä.
J. Luomanpää.
Jaakko Pakkala.
Orvo Kujanpää.
Juho Hautala.
Laina Sipilä.
Uuno Sipilä.
Arvo Sipilä.
Kustaa Ala-Ulvinen.
Aukusti Ulvinen.
Oskari Toijanniemi.
Jussi Saari.
Ville Saari.
J. Takala.
Jaakko Lammi.
Esa Repola.
Elna Kalske.
Allan Kalske.
Eemil Maunumaa.
Paavo Huhtala.
Liisa Koskiniemi.
Kustaa Hautamäki.
Arvo Vaahtoniemi.
Kustaa Perämäki.
J. K. Kuoppala.
Iska Herttua.
Jussi Kuoppala.
Jaakko Ranta.
Oskari Huhtala.
Yrjö Nikula.
Matti Nikula.
Jalmari Hasselblatt.
V. Kivinen.
Arvi Koskiniemi.
Paavo Koskiniemi.
K. E. Paavola.
Arvi Koivunoksa.
Mikko Koivunoksa.
Kustaa Huhta.
Antti Pukkila.
I. Myllykoski.
A. J. Mäki.
Juho Lehto.
Jalo Alajoki.
Jussi Huhtamäki.
Jaska Sinnemäki.
H. Haapoja.
H. V. Vehmanen.
J. Syväoja.
Väinö Toivonen.
Jaakko Saari.
Paavo Veikkola.
J. M. Vartio.
J. Eskola.
Kustaa Kujanpää.
Jussi Vähämäki.
Maria Pajula.
Jaakko Kujanpää.
Liisa Kujanpää.
Matti Kujanpää.
Kustaa Pajula.
Juho Haapamäki.
Kaino Hakala.
Arvi Kattelus.
Jussi Haapamäki.
Vihtori Haapoja.
Sulo Sinnemäki.
J. Rautakorpi.
Leo Rautakorpi.
Toivo Huhtamäki.
Heikki Peurala.
Elias Ulvinen.
T. E. Sipilä.
S. Hakonen.
H. Jokilahti.
J. Alakarhu.
Leevi Mäki.
Unto K. Seppälä.
J. I. Kanervo.
H. Saari.
Jaakko Malkamäki.
Jussi Koivumäki.
Juho Kuivila.
Jaakko Kuivila.
Juho Ylikuivila.
Matti Tienhaara.
Sanfrid Alahautala.
K. Hautala.
M. Hakala.
Vihtori Pajula.
K. Kuivila.
Jaska Vähämäki.
Jaakko Niemi.
Iisak Malkamäki.
Jussi Herttua.
Jaska Pajula.
Jaska Vainionpää.
Väinö Pajula.
Kustaa Rintala.
J. Pajula.
K. Kankaanpää.
Sanna Herttua.
Jaska Ojanen.
N. Hakala.
Juho Peltonen.
Eino Hellberg.
Jussi Hautamäki.
Emil Paavola.
Uuno Suvanto.
Martta Kettula.
Viljami Paavola.
Heikki Paavola, vanh.
M. Murtomäen perhe.
Heikki Kohtala.
Väinö Ruokosmäki.
Hilja ja Toivo Rajalahti.
Ernst Ämmälä.
Juha Leikkola.
Sofia Sipilä.

LEPPÄVESI.

A. O. Raivio.

LESTIJÄRVI.

N. Syri.
Yrjö Lappi.
U. Lintinen.

TÄYDELLINEN AUTOJEN HUOLTO.

STÅHL & C:o

AUTOKORJAAMO: **Vaasan Auto Servo O.Y.**
Puh. 1320.

KUMIKORJAAMO: **Vaasan Vulkano O.Y.**
Puh. 1320 (vaihde).

APUVAUNU. AUTOKOULU.
Hovioikeudenp. 18.

Käyttäkää aina meidän valmistamaa kuivaa

TURVEPEHKUA

joka on paras lattiain ja välikatontäyte, sekä paras kuivike kanaloissa, navetoissa ja talleissa.

Kaikki tehtaamme valmistamat turvepehkupaalit varustettu **nimilipuillamme,** joka on takeena siitä, että turvepehkumme on kuivaa.

OSAKEYHTIÖ TURVESUO.

Puhelin: Kaija, Seinäjoki. Seinäjoki.

Suomen Tukholman ministeri

Lapuanliikkeen herjaajana ulkomaisen yleisön edessä

Nimi "Erich" on Lapuan Liikkeen kannattajien keskuudessa varsin vihattu, sillä yksi sen nimen kantaja on punaisimman maailmankatsomuksen omistaja ja senmukaisten oppien levittäjä maassamme, niiden oppien, joita vastaan Lapuanliike päättävästi ja jyrkästi nousi ja joita vastaan se jatkuvasti tulee taistelemaan. Tämän nimen toinen kantaja, Suomen nykyinen Tukholman ministeri, on kuitenkin näihin asti ollut loitolla siitä iljettävästä varjosta ja kaiusta, mikä tällä nimellä maamme isänmaallisesti ajattelevissa piireissä on. Nyt on kuitenkin näyttäytynyt, että hän on lähtenyt kulkemaan verraten läheltä samoja linjoja kuin veljensäkin — lieneekö sitten tarkoitus puhdistaa valistuneen ulkomaalaisen yleisön silmissä sitä mainetta, minkä veljen edesottamukset kotimaassa ovat tuolle nimelle epäilemättä ulkomaillakin ehtineet antaa ja mikä maine tietenkään ei ole voinut olla Suomen ulkomaista, samaa nimeä kantavaa ministeriä hermostuttamatta.

Ministeri Rafael Erich kirjoittaa Tübingenissä (Saksassa) ilmestyvässä aikakausjulkaisussa "Jahrbuch des öffentlichen Rechts" (Julkinen oikeuden vuosikirja) valtiosäännön kehityksestä Suomessa vuoden 1931 loppuun saakka ja esittelee siinä m.m. Lapuanliikettä siinä valossa, missä sitä koko meidän vasemmistomme on kolmen vuoden ajan sekä kotimaassa että ulkomailla koettanut kaikin voimin esitellä. Ja se esittely, kun se kerran lähtee tältä kannalta, on tietenkin mitä parjaavinta Lapuanliikkeen häpäisemistä, johon Suomen valtion palkkaa nauttiva ulkomainen ministeri on katsonut asiakseen ryhtyä. Syvällä inholla voidaan esittää kysymys, onko Suomen ulkomaisten ministerien tehtävänä oman kansansa parhaimmiston parjaaminen ja herjaaminen ja sen vasemmistoainesten maineen ja tekojen ylistäminen. Silläkö tavalla tämän maan mainetta ulkomailla luullaan kohotettavan että selitetään niiden pyrkimysten ja ihanteiden, jotka elähdyttävät tämän maan isänmaallisinta väestöä — väestöä, joka on ollut ja aina vastedeskin on valmis uhraamaan kaikkensa isänmaan puolesta, ja jonka uhrauksilla on ollut ratkaiseva merkitys maamme vapauden ja itsenäisyyden saavuttamiselle, pursuavan rikollisista hetteistä ja sivistyksellisen tason alhaisuudesta.

Lapuanliike on ministeri Erichin mielestä ollut täydellistä omavaltaisuutta, toisten oikeuksien sortamista, väkivaltaisuutta ja ilkivaltaisuutta, joihin on liittynyt raakoja ja alhaisia hurjasteluja ja ovat sen teot suuntautuneet häikäilemättä valtioelimien arvovaltaa vastaan; sen vainojen ja oikeudenloukkausten uhreina ovat olleet "epämieluiset, mutta nuhteettomat ja jopa suuressa arvossa pidetyt henkilöt". Ja ministeri jatkaa edelleen:

"Arveluttavinta tässä kaikessa oli, että hallitusvallalta ja viranomaisilta jonkun aikaa puuttui kykyä, toisinaan kaiketi myös halua ryhtyä toimiin oikeudenloukkauksia ja ilkivaltaisuuksia vastaan, minkä takia todellisten pahantekijäin rankaisemisen joskus jäi sikseen tai sitä saatiin odottaa kauan".

Tehtyään selkoa väliaikaisista, eduskunnan myöhemmin hyväksymistä toimenpiteistä, joihin hallitus turvautui järjestyksen ylläpitämiseksi, kirjoittaja toteaa: "Sittenkin vallitsi monta kuukautta sellainen olotila, jota voi tietyssä määrässä merkitä säännöllisen järjestyksen ja kumouksen välimuodoksi. Lapuan johtajat olivat julistaneet oman tahtonsa olevan korkeimman poliittisen ohjeen, ja viranomaiset jäivät usein voimattomiksi liikkeen toimintaa vastaan"

Lapuanliike käytti, sanoo ministeri Erich, välikappaleenaan käsitteiden yksinkertaistamista, mikä ei ole poliittisesti vaaratonta, näytellen suurta osaa ja "usein tenhoten älyllisesti korkeallakin olevia piirejä". Ja: "Vaadittiin mahdollisimman jyrkkää vastakohtien määrittelyä: puolesta tai vastaan, valkoinen tai punainen, Jumala tai perkele, kunnon porvari tai kavaltaja; myöhemmin on erikoisesti hyökätty, ulkomaisten esikuvien mukaan, myös marxismin, juutalaisuuden ja vapaamuurariuden kimppuun".

Kirjoittaja lisää vielä: "Jotta edellisen ajan poliittinen peli saataisiin esiintymään oikein vihattavana, ei arasteltu väärin tulkitsemasta ja selittämästä historiallisia tosiasioita; tässä suhteessa liikkeen sanomalehdistön viaksi jää yhtä ja toista".

"Muuten on itsestään selvää", sanoo ministeri Erich edempänä kirjoituksessaan, "että samalla kuin oikea käsitys valtion edusta ja aito isänmaallisuudesta otetaan yksinoikeudeksi, silloin tulee opissa toisinaan esille myös sitä suvaitsemattomuutta, jonka perustuksena on odium theologicum. Usein ja mielihyvin julistettiin, että liikkeen johto sai ja voi tehdä, mitä kulloinkin tahtoi; tavallisesti varsin vaillinaisesti pätevät mestarit kehittelivät oikeusvaltiollisia, monesti muka luonnollisoikeudellisia oppilaiselta, joilla yritettiin perustaa tuollaista käsitystä yhteiskunnasta, mutta niissä ilmeni terveen mielipiteen ytimen ohessa vaitava määrä epäkypsyyttä ja pintapuolisuutta; asianymmärtävän harkinnan ja sivistyksellisen syventämisen puute oli usein korvattava iskusanoilla".

Tällaista on ministerin kuvaus ulkomaalaiselle yleisölle Lapuanliikkeestä. Helsingin Sanomat, jonka selostusta mainitusta artikkelista olemme seuranneet, on tietenkin riemuissaan kiirehtinyt tekemään siitä selkoa myös kotimaassa, jotta täälläkin saataisiin kuulla, mitä suomalainen oikeusoppinut ja diplomaatti asiasta sanoo ja lyödäkseen viimeisen naulan Lapuanliikkeen ruumisarkkuun, jonka loppuvalmisteluihin nyt ministeri Erich on niin ratkaisevasti ottanut osaa Sasu Punasen y.m. lojaalisena työtoverina.

Täällä kansanliikkeen riveissä saamme edelleenkin todeta sen, että sama suunta, joka vapaussotamme jälkeen on punaistuttanut tätä maata, jatkaa työtänsä yhä edelleen valtiomme ylimmilläkin portailla. Valkoista Suomea ei tarvita valtaohjaksissa eikä se saa edustautua sellaisen isänmaanystävän muistojuhlassa kuin Björnstjerne Björnson oli, joka m.m. kerran isänmaallisessa puheessaan kuvasi schleswigiläisten isänmaanrakkautta kertomalla maalaispojasta, joka ei suostunut pukeutumaan vieraan maan sotisopaan, vaan vastasi: "Ennen annan ampua itseni kuin kosken teidän kivääreihinne". Nykyisen hallitussuuntamme mukaan piti tällaisen miehen muistojuhlaan lähettää mahdollisimman vaaleanpunainen mies — täysipunaisen Tannerin henkiystävä!

Ulkomainen edustuksemme on tietenkin preparoitu toimimaan samoissa merkeissä kuten nyt ministeri Erichin "suurin diplomaattinen saavutus" osoittaa. Pian kai hänen veljensä edustaa maatamme myöskin täysivaltaisena ministerinä!

Pakolaisen II kirje.

Suur-Suomen tulevaisuus on sumun peitossa. Karjala ja Inkeri purjehtivat sen keskellä näkemättä sen majakan valoja, jota päin ne pyrkivät.

Asema on huolestuttava. Ajan aallot vyöryvät ankarina uhaten tuhota nuo kaksi onnetonta purjehtijaa. Myrsky kiihtyy päivä päivältä, vuosi vuodelta, kurjuus lisääntyy, kuolemankuilu ammottavana aukee. Saako se nielkyksi nuo onnettomat purjehtijat? Vastaus on myönteinen, jos ei löydy aaltojen asettajaa.

Majakassa tiedetään purjehtijain vaara, säälitellen se todetaan kuin jokin jokapäiväinen tapaus. Vakava on purjehtijain asema, sanotaan sen suurempaa huomiota siihen kiinnittämättä. Neuvottomina kädet taskuissa töllisteliään, ihmetellen sumun sakeutta.

Välinpitämättömiä ollaan, onnettomien asemasta ei neuvotteluihin ryhdytä. Hädänalaiset odottavat, eikö majakka jo pilliänsä piipauta, apuansa anna. Sitä se ei tee, mitä miettinee, mitä tehneet?[1])

Velvollisuuksiansa ei majakka älyä, avuttomina antaa hädänalaisten sumukossa olla. Häpeää tuottaa moinen menetelmä suomalaiselle suvulle, kalevaiselle kansalle. Veli veljeään ei tunne, sokeana heittää hädänalaiset oman onnensa nojaan.

Vähäväkisinä Karjala ja Inkeri, Suomen veljet, sumusta välittämättä etsivät oikeaa satamaa. Toivoton on tulevaisuus, mutta se uhrautuvaisuus, jolla ne pyrkivät päämääräänsä kohti, on ihailtavaa. Miehen tavalla, sitkeällä ponnistuksella, voivat toiveet toteutua. Sitä on näissä veljeksissä ollut ainaisista ajoista asti. Sitkeydellänsä he ovat suomalaista sivistystä viljelleet. Nämä veijekset ovat tulevaisuuden toivo, sen todistaa Kalevala, tuo kansalliseepoksemme, jonka he ovat luoneet.

Tolstoin sanat: "Euroopalle ilmaantuu pohjoisesta valo", sopii asettaa näiden veljesten tulevaisuuteen. Lapsen asemassa ollen antoivat he Kalevalan kautta tietoon, mitä he ovat olleet ja mitä tulevat olemaan. Nyt he ovat jo miehuuden ikään varttuneet. Alituinen taistelu olemassaolon puolesta on ollut osanansa. Siitä huolimatta he elävät yhä ja tulevatkin elämään niin kauan kuin aurinko ja kuu taivaalla pysyvät. Taistelusta taisteluun oikeuksiensa puolesta he antautuvat siihen asti, kunnes on "Suomi suuri ja Viena vapaa".

Suomi, sinä olet noiden veljiesi majakka. Täytä tehtäväsi tunnollisesti, laita pillit soimaan niin voimakkaasti, että Genéve kuulee hädän olevan maan päällä. Sen velvollisuuksia on ajan aaltojen asettaminen, sillä siellähän istuu Kansainliitto. Herätä se toimimaan, niin että kommunismi nöyrtyy kansojen edessä, antaa pois sen, mikä sille ei kuulu. Tee Karjalan ja Inkerin edestä tämä palvelus, pelasta kuolemasta suomen kieli ja mieli!

Mikko Tuomi.

[1]) On tosin kerta vedottu Kansainliittoon, mutta se on vähän. Toinen ja kolmas kerta vasta toden sanovat.

Kosolan
Kukkakauppa
LAPUA

Varastoon saapunut
suuri määrä kukkia

Joulutavarat
ostetaan edullisimmin
Kuortaneen Osuuskaupan
monipuolisesta varastosta.

Kaikki joulutavarat
ostatte edullisimmin
E. KETTULAN KAUPASTA, Isokyrö.

Aikansa kutakin

Näin joulun lähestyessä on jokaisen ratkaistava joululahjain osto. Meillä on joukko sopivia esineitä, kuten tinateoksia, porsliinia, kristallia, nikkeliteoksia, lattiamattoja, leposohvanpeitteitä, mankelia sekä suksia ja luistimia kenkineen, metsästysvälineitä y. m. Saatuamme tilauksen, jossa mainitaan hinta ja tärkeimmät toivomukset mallin, koon y.m. suhteen, suoritamme tunnollisesti valinnan ja katsomme, että esine ainakin vastaa siitä velotettua hintaa.

Rautakauppa Osakeyhtiö Teräs
Vaasa, Pietarsaari, Rovaniemi.

Rikos ja rangaistus

Jälleen vetoava silmäys liktoreihin ei-juristin näkökulmasta

Yleissivistykseltään yksi Euroopan korkeimmista, ruumiinkulttuuriltaan ehdottomasti korkein, kestävyydeltään sitkein ja — rikostilastoltaan hirvittävin. Siinä omituinen kokoomus superlatiiveja, jotka meidän on ristiriitaisin tuntein nieltävä maamme nimen yhteydessä.

"Valistustyö", johon suuret joukot enemmän tai vähemmän puhtaan humanismin-lipun alla ovat osallistuneet, näyttää vuosi vuodelta yhä huonommin palkitsevan tekijänsä. Rikollisten kohortit kasvavat yhä valtavammiksi, ja on suorastaan henkeäsalpaavaa katsoa tulevaisuuteen, ellei tehokasta apua itse lainvartijain taholta ole vieläkään odotettavissa. Onhan selvää, että edesmenneen kieltolain kasvattama paariasaatelisto suunnittelee uusia toimintamuotoja, kun konjunktuurit nykyisellä ammattialalla lopullisesti osoittautuvat mahdottomiksi. Suomi kasvatti 13 vuotta käärmeitä päänsä menoksi, ja niitten luku on nyt legio. Mitä hyvää meillä on odotettavissa tuhansien pirtukauppojen salamyhkäisessä, löyhkäävässä ilmapiirissä herkimmät kasvinvuotensa eläneestä nousevasta polvesta, on kysymys, joka on syystä, isänmaan tulevaisuuden nimessä vakavasti esitettävä, väärällä, lyhytnäköisellä tavalla "ihmisyyden" puolesta taistelleitten vastattavaksi.

Ylläolevaa emme ole suinkaan tarkoittaneet kiveksi niitten kuormaan, jotka täysin vilpittömin sydämin ovat osallistuneet taisteluun humanismin puolesta, todetakseen myöhemmin itse taistelunsa Don Quixote-tulokset. Emmekä me myöskään millään muotoa tahdo langettaa kertakaikkista syytöstä nykytilanteesta yksinomaan kieltolaki-intoilijainkaan niskoille. Onhan merkillepantavaa, että sanaa "ihmisyys" on viime vuosikymmeninä viljelty kahdessa eri tarkoituksessa, ja on siis täysi syy erottaa puhdassydämiset idealistit niistä "taistelijoista", joitten pohjimmaisena kannustimena on ollut mitä puhdasverisin egoismi.

Jälkimmäiseen kategoriaan kuuluu vasemmisto. Meikäläisen työväenlehdistön suhde rikollisuuteen on aina ollut läpinäkyvän kaksinaamainen. Omaisuusrikosten yhteydessä on miltei aina tehty vihjauksia "kieroihin yhteiskuntaoloihin", peitetysti siunattu loisitiö, joka muka on ollut pakotettu tekemään vastoin lakia, ja niin on painettu sana osaltaan kannustanut kansan pohjasakkaa, jolla kautta aikojen on ollut taipumus seppelöidä rikollinen joko marttyyrin tai sankarin glorialla, miten tilanne kulloinkin on edellyttänyt.

On selvää, ettei vasemmisto suostu nielaisemaan tätä syytöstä ilman muuta, ja meidän onkin myönnettävä, ettei rikollisuuden ylistely sikäläisessä lehdistössä ole tapahtunut niin läpinäkyvästi, että lain koura olisi voinut puuttua asioihin. Mutta minkälainen suhde vasemmiston ja pohjasakan välillä todellisuudessa vallitsee, siitä antavat koristeellisen kuvan suurlakon svaboda-päivät viisitoista vuotta sitten. On tuoreessa muistissa, minkälainen kannibaalilauma silloin päästettiin kaltereitten takaa vapauteen ja minkälainen oli sen jättämä jälki. Eikä Siltasaarella voitane kieltää, etteikö suuri joukko näistä Barrabbaan-päästäjistä jälleen hoitelisi leiviskäänsä sikäläisillä lehtipalstoilla. Punakaartilaishegemonian päivinä oli muuten merkillepantavaa yleensäkin, että "kansa" (= pohjasakka) valitsi johtajatähdikseen suurimmaksi osaksi juuri rikollisia (ei-poliittisia). Vankilakurssin suorittaneet leventelivät esikunnissa ja tuomarintuoleilla, salamurhaajat ja -metsästäjät olivat itseoikeutettuja plutoonanpäälliköitä j.n.e. Ja huomioonottaen jälkimmäisten sotilaalliset ansiot, tuntuu tuo valinta sangen luonnolliselta ja oikeaan osuneeltakin svaboda-silmälaseilla katsellen.

On selvää, minkälainen pääkallokomppania punakaartilla nyt olisi takanaan, jos sillä kerran vielä olisi sananvalta maassa. Trokaritäysihoitolaiset olisivat suurimmaksi osaksi johdossa, se on varmaa, ja mikä olisi silloin kansalaisen asema, on selvää. Paljon suuremmassa mittakaavassa kuin luullaankaan, ovat kommunistit ja trokarit olleet yhteistoiminnassa viimeksi kuluneina vuosina. Julkitulleet esimerkit kiihoituskirjallisuuden levittäjinä tai "rajan yli heittäjinä" toimineista salakuljettajista tai viinakauppiaista, koskevat vain murto-osaa laajasta yhteisrintamasta.

Henkirikosten lisääntyessä ja niitten motiivien käydessä yhä alhaisemmiksi, on Suomen kansassa yhteiskuntaluokkiin katsomatta viime aikoina herännyt väkevä vastavirtaus, joka herättää sekä iloa että syvää huolestumista vakavasti tilannetta harkitsevassa kansalaisessa.

Aloite, kuten muistetaan, tehtiin Jalasjärvellä, missä törkeään siveysrikosyritykseen ja murhaan syyllinen epäsikiö sai tuntuvan ojennuksen paikkakunnan kansalaisilta. Viimeinen — toistaiseksi — tapahtui Kivennavalla, missä kaikesta päättäen erittäin paatunut roisto onnistui molemmissa rikoksissaan ja joutui pariinkin otteeseen kansan käsiin. Ja mikäli asianomaiselta taholta kuultuun huhuun on luottamista, pelastui itse pääkaupungissa autonkuljettaja Kullbergin murhaaja julkisesta ja ehdottomasta hirsipuusta vain sen vuoksi, että vartioivien poliisien joukko erikoisvahvistettiin.

Koska virkavallan tuntosarvet tuntuvat erittäin herkistyneiltä etsiessään lapualaishenkisestä lehdistöstä "rikollista tekoa ylistävää" sanaa, kätkemme visusti sydämessämme oman mielipiteemme edellämainituista tapauksista. Toteamme vain, että kansa on kouraantuntuvasti osoittanut tyytymättömyyttään nykyistä lainkäyttöä kohtaan. Toteamme niinikään, että Jalasjärvellä alkuunpantu virtaus on osoittautunut elinvoimaiseksi ja että tilanne mielestämme jo nykyisillään on sellainen, että sen luulisi kiinnittävän lainvalvojain ja -laatijain huomiota. Sillä ei missään tapauksessa ole toivottavaa, että meillä väärällä tavalla amerikalaistuttaisiin rangaistusmenetelmissä, vaikka rikollisten menetelmät amerikalaistuvatkin vuosi vuodelta. "Ku-Klux-Klanin" syntyä on vältettävä, mutta ei ole ollenkaan mahdotonta, etteikö sellainen saattaisi syntyä, koska merkki on jo annettu. Mutta meidän maallamme ei ole varaa ottaa harteilleen tuollaisen uuden salajärjestön mahdollista painoa eikä vastuuta sen mahdollisista erehdyksistä. Nimeä "Suomi" pyritään jo nykyisilläänkin tarpeeksi mustaamaan, ja jos meillä vuoden, parin kuluttua kaiken lisäksi vaikuttaisi joku "Musta Käsi", mikä ei näytä ensinkään mahdottomalta, olisivat rakkaat naapurit yhä tiukemmin tukassamme, vaikka tuon järjestön tarkoitusperät olisivat pohjimmaltaan miten oikeat.

Maamme on ajautunut umpikujaan. Sen kansa on joutunut ennennäkemättö-

Poliisikunnan kunnia

JAARITUSTA POLIISISTA, TUOMAREISTA Y.M. MAINIOISTA MIEHISTÄ. LAKEUDEN SANALLE KIRJ. W. SALMÉN.

II. Aikakirjat puhuvat . . .

Edellisen luvun alussa mainitussa H. Sanomain kirjoituksessa n:ossa 289 valitettiin sitten sitä seikkaaä että "tätä poliisin ja yleisön välille syntynyttä luottamuksellista suhdetta on viime aikoina pyritty järjestelmällisesti horjuttamaan. Mäntsälän jutun yhteydessä jatkuvat", sanoo H. S. edelleen, **"valheellinen syyttely siitä, että poliisi tahallaan väärentämällä kuulustelupöytäkirjoja koettaisi muka saattaa syyttömät syyllisiksi,** on muodostunut törkeäksi poliisin kunnian loukkaamiseksi ja sen nauttiman arvovallan alentamiseksi".

Niinkuin tästä H. Sanomain valittelusta näkyy, on lehti, joka muuten jo toisemman kerran on esiintynyt sen oikean "vapaamielisyyden, laillisuuden, kansanvallan" j.n.e. vilpittömänä puoltajana, nyt mainitussa kirjoituksessaan eritoten astunut poliisin kunnian ja arvovallan ritariksi. Ja tämä olisi kieltämättä uusi, kaunis loistokohta H. Sanomain meriittikirjassa, eileivät — niin, eileivät lehden omat rintamatoverit siinä n.s. "laillisuusrintamassa", sosdemot, olisi sattuneet tavallaan jo ennakolta repimään riekaleiksi tuon H. Sanomain toivoman ritarikruunun. Tämän valitettavan asianlaidan todentaaksemme, on meidän otettava edellisessä kappaleessa harventamamme H. S:in lauseima lähemmin valaistavaksi.

Kaiken sen hyvän ohella, mitä sosdemot (joitten puoluenimen lyhennämme näin vain tilan säästämiseksi) tälle maalle jo ovat tehneet sekä jalomielisesti aikovat vasta tehdä, he ovat nimittäin m. m. ulosantaneet joukon erilaatuista kirjallisuutta. Ja tästä joukosta pyydämme erittäin kiinnittää arv. lukijain huomiota erääseen teokseen, jossa esiintyy pari kertomusta, joissa juuri puhutaan nimenomaan poliisista, tuomareista ja kuulustelupöytäkirjoista.

Maailmankirjallisuudessa löytyy kyllä äärettömän paljon "jännittäviä" oikeusjuttuja. Kuuluisimpia on se, joka esiintyy A. Dumas vanh:n mainehikkaan "Monte-Criston kreivin" ensi osan alussa ja jossa prokuraattorin sijainen Villefort Marseillen kaupungissa yhden kuulustelun perusteella kavalasti ilman laillista tuomiota antaa sulkea nuoren syyttömän merimiehen elinikäiseen vankeuteen. (Tästä suurenmoisesta romaanista on hiljan ilmestynyt toinen hienoilla kuvilla varustettu painos Otavan kustannuksella.) Ranskassa prokuraattori on merkinnyt samaa kuin meillä yleinen syyttäjä; tutkija- sekä syyttäjäviranomaisia on monessa maassa yhteisellä nimellä sanottu myös poliisituomareiksi. No niin — muutamat luonnekuvat poliiseista ja eriarvoisista tuomareista, jotka eräs aikamme etevimpiä kirjailijoita, hänkin ranskalainen, Anatole France, on kirjoittanut, ovat niinikään aikanaan herättäneet suurta huomiota. Meidän sosdemomme ovatkin mielestämme tehneet kiitettävän työn julkaistessaan kokoelman vastamainitun tekijän kirjoituksia nimellä: Anatole France, Valittuja kertomuksia. Helsinki K:oy Kansanvalta.

Koska Anatole France kuoli jo v. 1924, ja kun S. Sosialidemokraatti äskettäin n:ossa 269 hänen ylistyksellään täytti melkein kokonaisen sivun, niin ei ole pelkoa siitä, että tämä kirjailija ainakaan olisi ollut — lapualainen. Sitä paremmalla syyllä voimme ehkä siis olettaa, että hänen kuvauksensa ovat otetut suoraan elävästä elämästä, sekä esittää niistä tässä muutamia lyhennysotteita, niin hyvin Helsingin Sanomain kuin muittenkin aikalaistemme ylösrakennukseksi.

Edellämainitun kirjan mukaan kerromme lyhyesti ensinkin Crainquebillen (lue Kränköbillin) seikkailusta, joka näyttää tapahtuneen Loubet'n presidenttikaudella (v. 1899—1906). Crainquebille oli köyhä vihanneskauppias, joka lykkeli pikku rattaitaan Pariisin kaduilla huutaen: "Kaalia, lanttuja, porkkanoita".

Eräänä lokakuun päivänä kello kahdentoista aikaan juuri kun hän laskeutui Montmartrekatua alaspäin, astui rouva Bayard, kenkäkaupan pitäjä, myymälästään ja lähestyi vihannesrattaita. Hän nosti halveksivasti kimpun laukkoja ja rupesi haukkumaan ja tinkimään niitä. Silloin ilmestyi siihen poliisikonstaapeli numero 64 ja sanoi: — Liikkukaa eteenpäin!

Viiteenkymmeneen vuoteen ei Crainquebille ollut muuta tehnyt kuin liikkunut aamusta iltaan. Käsky oli hänestä aivan asianmukainen. Valmiina tottelemaan, hän kiirehti ostajaansa ottamaan, mitä halusi.

— Totta kai minun on valta valita tavarani, sävähti kenkäkaupan rouva vastaan. Hän valitsi paraimman laukkakimpun, piti sitä rintaansa vasten kuin voitonpalmua, huutaen:

— Saatte neljätoista sou'ta. Siinä on yllin kyllin. Ja minun täytyy noutaa ne puodista, sillä minulla ei ole rahaa mukana.

Tällä hetkellä konstaapeli n:o 64 sanoi toisen kerran kauppiaalle:

— Liikkukaa eteenpäin!

— Minä odotan rahaani, vastasi Crainquebille.

— Minä en käske teitä odottamaan rahanne; minä käsken teitä liikkumaan eteenpäin, toisti konstaapeli kiinteästi.

Crainquebille oli puolen vuosisadan aikana kylläkin oppinut tottelemaan järjestysvallan edustajia. Mutta tällä kertaa hän oli erikoisessa pälkähässä, eikä hänellä ollut lainopillista älyä. Hän ajatteli liiaksi oikeuttaan saada nuo neljätoista sou'tansa, eikä pannut kyllikai huomiota velvollisuuteensa, joka oli lykätä rattaita ja liikkua eteenpäin. Kolmannen kerran käski konstaapeli tyynesti häntä liikkumaan edelleen:

— Te ette siis tottele, kun minä käsken teitä käymään eteenpäin!

Crainquebillellä oli mielestään liiaksi tärkeä syy jäädä paikoilleen, ettei hän olisi uskonut sen pätevyyteen. Hän ilmaisi sen omalla yksinkertaisella tavallaan:

— Piru vie, kun minä sanon, että minä odotan rahaani. Hän kohautti samalla olkapäitään ja suuntasi konstaapeliin tuskaisen katseen.

Sillävälin oli ajokalujen tungos Montmartren kadulla yhä kasvanut, ahtauden liikkumattomaksi tempoilevaksi kehermäksi, jonka ympäri kirouksia ja huutoja sateli. Ajurit vaihtoivat kaukaa mehevä haukkusanoja, toiset, jotka luulivat Crainquebillea tungoksen syyksi, huusivat hänelle: senkin sipulisaksa! Ja konstaapeli ei enää, ihmisten katsellessa häneen päin, ajatellut muuta kuin näyttää mahtiansa.

— Hyvä, hän sanoi ja veti taskustaan tuhruisen muistikirjan ja lyhyen lyijykynänpätkän.

Crainquebillen oli nyt mahdotonta liikkua niin eteen- kuin taaksepäinkin. Hän tarttui lakinreunojen alta reuhottavaan tukkaansa ja huusi:

— Mutta kun minä sanon, että minä odotan rahaani! Eikös se ole surkeaa! Saakuri tätä kiusaa! Tuhat tulimmaista!

Nämä enemmän epätoivoa kuin niskoittelua ilmaisevat sanat, katsoi konstaapeli n:o 64 solvaisuksi itseänsä kohtaan. Ja koska hänen mielestään loukkauksen täytyi pukeutua perinnäiseen, tavanomaiseen, niin sanoaksemme pyhitettyyn muotoon: "Alas lahtarit!" — niin nuokin äskeiset kaupustelija-paran sanat aivan itsestään kääntyivät ja tarttuivat hänen korvaansa juuri tässä muodossa.

— Ahaa te sanotte "Alas lahtarit!" Hyvä. Seuratkaa minua!

Hämmästyksestä ja mielikarvaudesta suunnattoman Crainquebille tuijotti konstaapeliin, ja särähtelevällä äänellään hän huusi käsivarret ristissä sinisellä puserollaan:

— Minäkö sanon alas lahtarit? Minä? ... Oo!

Näitä sanoja hän toisteli pää ymmällä, kun rouva Bayard, kenkäkaupan pitäjä, vihdoin tuli nuo 14 vaivaista sou'ta kädessään. Mutta poliisi n:o 64 piteli jo miestä kauluksesta ja rouva pisti lantit esiliinansa taskuun ... Crainquebille näki yht'äkkiä rattaansa raivattuna lähimpään halkovajaan, vapautensa menneen, kuilun ammottavan edessään, ja hän mutisi:

— Vai sanonut ... Minä? Johan nyt jotain!

Tätä vangitsemista katselivat naureskellen puotipalvelijat ja pikkupojat. Se tyydytti sitä halua, mikä on kaikilla väkijoukoilla nähdä raakoja ja väkivaltaisia kohtauksia. Cranquebille sai vietää yön putkassa, ja aamulla hänet vietiin tutkintovankilaan.

Kerromme vielä lyhimmiten oikeusistunnosta.

Salin perällä, molempien asessorien keskellä istui presidentti Bourriche. Hänen rintaansa ommellut palmunlehdet osoittivat hänen akatemiallista oppiarvoaan. Salissa oli sitäpaitsi joukoittain asianajajia, näitten joukossa myös syytetylle määrätty puolustaja ynnä joukko yleisöä.

Presidentti kuulusteli aluksi syytettyä, jonka tässä korkeassa seurassa — jommoista hän ei ollut ennen koskaan nähnytkään — oli melkein mahdoton saada suutansa auki. Hän koetti selittää, että hän hämmästyksissään oudosta syytöksestä oli toistanut konstaapelin sanat, mutta hän ei kyennyt sanomaan tätä ensinkään selvästi.

Konstaapeli n:o 64 vannoi puhuvansa totta ja todisti, miten syytetty oli kieltäytynyt annettua määräystä tottelemasta ja sitten huutanut "Alas lahtarit!", mikä oli törkeä solvaus. Puolustusasiamiehen kutsuttamina rouva Bayard ei tiennyt todistaa mitään, mutta erään sairaalan ylilääkäri, tohtori Matthieu, oli ollut keräänyneessä väkijoukossa ja todisti huomanneensa, että konstaapeli oli kuullut väärin ja että hän oli hänelle siitä paikalla huomauttanut sekä että hänä kukaan ollut solvannut. Seuraten mukana poliisikonttoriin, oli tohtori siellä uudistanut huomautuksensa komissaario Lekin.

— Saatte istua, sanoi presidentti, lähettäen vahtimestarin tuomaan poliisin n:o 64:n uudestaan esiin. — Kun ryhdyitte vangitsemaan syytettyä, hän kysyi konstaapelilta, eikö herra tohtori Matthieu silloin huomauttanut teille, että olitte erehtynyt?

— Niin kyllä, herra presidentti, hän solvasi minua.

— Mitä hän sanoi teille

— Hän sanoi: "Alas lahtarit!"

Hälinää ja naurua kuului yleisön puolelta.

— Saatte mennä taas, sanoi presidentti hieman kiirehtien konstaapelille. Ja yleisölle hän ilmoitti tyhjennyttävänsä salin, jos tuo sopimaton hälinä vielä uudistetaan.

Tila ei salli ottaa tähän sitä hullunkurisen rikkiviisasta puhetta, jonka puolustusasianajaja Lemerle sitten piti muka syytetyn hyväksi ja joka päätyi siihen loppuväitteeseen, että syytetty oli syyntakeeton. Mainitsemme vain, että asianajajan puheen jälkeen presidentti sitten luki tuomion, joka langetti Crainquebillen viidentoista päivän vankeuteen ja 50:n frangin sakkoon. Oikeus oli perustanut päätöksensä konstaapeli n:o 64:n todistukseen. — —

Kirjan tekijä on kirjoittanut eri luvun, kokonaista seitsemättä sivua "presidentti Bourrichen puolustukseksi". Nimittäin sen seikan puolustamiseksi, että hän yhdessä asessoriensa kanssa langetti äskenmainitun tuomion, vaikka yleisön keskuudessa jo ennen puolustusasianajajan puhettakin jokainen oli luullut, että syytetty vapautettaisiin. Tästä "presidentti B:n puolustuksesta" otamme tähän näytteeksi vain muutaman niistä lauseista, jotka tekijä asettaa B:n itsensä lausumaan.

"— Olen tuominnut tämän henkilön konstaapelin n:o 64 todistuksen mukaisesti, koska konstaapeli n:o 64 on viranomaisen vallan ilmaus. Ja käsitätteksenne minun viisauteni teidän tarvitsee vain kuvitella, että olisin menetellyt päinvastoin. Te huomaatte silloin heti kohta, että se olisi ollut mieletöntä. Sillä jos tuomitsisin vastoin valtaa, niin minun tuomioni eivät koskaan astuisi voimaan. Huomatkaa, hyvät herrat, että tuomareita ei totella muutoin kuin mikäli heillä on valta puolellaan. Ilman poliiseja olisi tuomari vain poloinen haaveilija. Vahingoittaisin itseäni, jos tuomitsisin poliisin olevan väärässä. Toisekseen on itse lakien henki sitä vastaan. Riistää aseet voimakkailta ja asestaa heikot — se olisi kumota se yhteiskuntajärjestys, jota minun tehtäväni on varjella ..."

Tähän hra tuomarin puolustuspuheeseen voisimme vielä sen vahvistamiseksi lisätä, että koko yhteiskuntajärjestys näyttää siis edellyttävän, että tuomarit ja poliisit (hän puhui muuten santarmeista, joilla Ranskassa on toinen merkitys kuin meillä) ovat **aina ehdottomasti oikeassa.** — Mutta kuunnelkaammepa vielä hetkisen erästä kivaa tutkintotuomaria, ennenkuin vedämme johtopäätökset. (Jatkuu.)

---

määän tienhaaraan ja sen täytyy nyt itsensä valita joko nyrkkivalta tai äänetön alistuminen roskajoukon likaisten pyyteitten alle. Lakimiespiireihin katsotaan turhaan. Hallitusvalta on kykenemätön uudistuksiin ja vankiloitten loiselukat lihovat ja voimistuvat omatakseen pääsinpäivänänsä jälleen pätevän ammattitaidon. Ja kaiken tämän yllä liehuu humanismin lippu pyhän aatteensa naurettavana irvikuvana.

Lainvartijat! On vain yksi tie ulos umpikujasta: kuolemanrangaistuksen tie. Ei ole nautinto ajatella suursiivousta, joka olisi ensi aikoina hetkellisenä seurauksena kääntymisestä sille tielle, mutta sitä suuremmalla varmuudella olisi meillä syy uskoa puhdistuspäivän jälkeiseen raikkaaseen huomiseen. Narri-idealismiin ei ole enää varaa!

Lainvartijat! Siinä vaa'assa, millä tulevaisuus punnitaan, painaa teidän sananne tällä hetkeliä hyvin paljon. Sanokaa sananne julki ja valaiskaa kansalle oikea tie. Rikollishegemonia on kuoletettava! **H. A.**

J. K. Olisi muuten suotavaa, että joku maan parasta tarkoittava, siis ei vasemmistolainen lehti, asettaisi lukijainsa vastattavaksi kysymyksen kuolemanrangaistuksesta. Jaa tai ei. Eikö Lakeuden Sana voisi tehdä aloitetta?

Sma.

Takaa tasaisen Pallonevan
nousee päivän kultainen kehrä.
Hiessä otsin — syntisen suvun
Herramme käski työnsä tehdä.
Tulevat — menevät vuosituhannet,
syntyvät — kuolevat sukupolvet.
Helteinen kylmäkin päivä ...

Koska, missä synnytti syntinen
vaimo valkea vakaan miehen,
taas yhden viattoman tuhansista?
Viel on vailla vihollista,
Kaltoin ei katso kukaan.
Kuka kastoi — missä kasvoi
pienoinen piltti?
Talven tuulet, kukkain huulet,
unessa ohitse kulki.
Rentukat kultana kiilsi,
punersi mättähän marja.
Viimat vinkeät viilsi,
Soljui unhohon vuosien sarja.
Tsirlit, tsirlit — pääskynen lensikö
pitkän kaaren päivässä keskikesän?

Lakeus huhuu, lakeus puhuu
Vaaleina savuisina kesä-öinä.
Taivahan kiiltäissä tähtivöinä
tuulen huminassa syksyilloin
kytösavun autere silloin
lakeuden lapsilta lakeus kysyy:
Kuka on kuokkinut teille, oi lapset,
peltojen sataiset päärmeet,
ojien hopeiset käärmeet.
Vallannut hyiset korvet,
katkaissut Hallan sormet,
tehnyt puhteesta päivän,
murtanut vihneisen leivän,
kaatunut — täyttäen käskyä Herran,
horsmapälvehen nukkuen hiljaa,
takanaan — tuleentuvaa viljaa ...?

Lakeuden lapsille lakeus vastaa:
He luuta sun luustasi olivat kerran,
joiden muistoa pettää ei saa.
He tunsivat päällään Tuomion Herran,
jota pilkata konsaan, ei vaivassakaan.
Sä heille aina ole uskollinen,
niin tullessa päivän viimeisen,
saat nukkua joukkohon hiljaisien.

TAUNO ARO.

Töysäläiset

Harrastatteko oman seutunne hyvinvointia ja omien verojenne helpoitusta?

Ostakaa silloin meiltä.

Varastomme on varsinkin näin joulun edellä erittäin monipuolinen ja runsas. Harvoin meiltä tarvitsee ostajan tyhjin käsin lähteä, sillä hintamme tyydyttävät kaikkia.

ARVO LESKINEN, Töysä.

M. Myllykoski

Soini.

Tehtyänne **JOULUOSTOKSENNE** meiltä, ette joudu mistään maksamaan liikaa, sillä kaikki tavarat on hinnoitettu alimman taksan mukaan. Kaikkia kulutustavaroita löytyy monipuolinen valikoima.

Niin pienet kuin suuremmatkin kaupat teette omaksi eduksenne

M. MYLLYKOSKEN KAUPASTA, Soini.

Täydellinen almanakka — monipuolinen tietokirja

Kansanvalistusseuran KALENTERI

53. vuosikerta.

Täydellinen almanakkaosasto muisto- ja merkkipäivineen y.m. tietoineen, tiedot posti-, lennätin- ja rautatiemaksuista **sekä** suuri määrä mielenkiintoisia kirjoituksia eri aloilta, m.m. kuvia ja kiintoisa esitys Hörtsänän kuuluisasta puutarhasta. Runsaasti hienoja syväpainoliitekuvia. — Hinta vain 10 mk, kangaskans. 15 mk.

TIETO-KALENTERI

25. vuosikerta.

Kansalaissivistyksen aarreaitta täpö täynnä luotettavaa tietoa omasta maastamme ja muustakin maailmasta. Käytännöllinen, ajanmukainen ja halpahintainen tiedonlähde. 240-sivuisen tieto-osaston lisäksi tietysti almanakkaosasto monine tärkeine tietoineen. — Hinta sid 18 mk.

Molempien edellisten yhteissidos maksaa kangaskansissa 28 mk.

OTAVA

MAALAHTI.
Väinö Paulaharju.
Viljo Paulaharju.
J. H. Paulaharju.
J. Paulaharju.
Väinö Soinio.
H. Pihlainen.
A. Vaahtera.
V. Ranta-Mikkula.
Y. Ranta-Mikkula.
I. Hietala.

MIETOINEN.
Rafael Mattila.

MUURLA.
Erkki Uotila.
Lauri Saarinen.
K. Saarinen.
K. V. Koskenvoima.
Pentti Heinäkari.
Arvo Heinäkari.
Ragnar Heinäkari.
Albin Heinäkari.
Lauri Lehtinen.
Aarne Kuusikoski.
Erkki Kuusikoski.
Kaino Lindholm.
Yrjö Lehtiö.
Jalmari Rietz.
Kaarlo Uotila.
Uuno Rietz.
Kalle Saarinen.
Nestor Lahti.
Emil Snellman.
Kyösti Uotila.
Kaino Hietarinne.
Juho Hietarinne.
Toivo Tuominen.

MYNÄMÄKI.
Armas Hirvola.

MÄNTSÄLÄ.
Visa Vuori.
Urho Salo.
Harri Mikkola.
Väinö Puisto.
Paavo Kalja.
Paavo Linderom.
Mikko Simola.
Viljo Puisto.
Aino Ruusu.
Veikko Jussila.
Olavi Järvelä.
Osmo Sipilä.
Ensio Merivirta.
Yrjö Tammi.
Eric Anelius.
Olavi Sara.
E. Weckman.
E. Pöntinen.
A. Ollila.
Viljo Sara.
H. Niemelä.
O. Niemelä.
Y. Maunula.
Jalmari Sipilä.
Siivo Metsä.
Sylvi Talanterä.
H. Perttilä.
L. Ruusu.
Emil Gestrin.
Gestrinin perhe.
A. Jaakkola.
V. Sallila.
Kalle Alander.
Antti A. Eerikkilä.
J. Nikula.
A. Takala.
Väinö Salamaa.
M. Keppä.
O. Hannelius.
J. A. Salo.
K. Mikkola.
N. Toivonen.
Helge Wicklen.
I. Vuorinen.
Aleksi Pirjola.
Väinö Riihinen.

MÄNTTÄ
E. Godenhjelm.
A. Ristolainen.
E. Koskinen.
Zuleima Näsänen.
Mauno Mäkinen.
Lauri Savonen.
N. Niemenmaa.
Eilo Salmia.

NOKIA.
A. Airila.
J. Hinkkala.
K. Piironen.
D. Ristimäki.
F. Nyman.
L. Antero.
K. Junttu.
O. Haapanen.
I. Kinnunen.
Olli Kyykoski.
Y. Keinänen.
E. E.
A. Kämpäs.
A. Kannanniemi.
O. Ternsten.
E. Vinqvist.
R. Peltonen.
A. Lindberg.
H. Kaisko.
Aleks Kuivasto.

NURMO.
J. Muilu.
V. Peltola.
Esa Jaskari.
Kust. Kaunismäki.
Mikko Kitinoja.
Valde Rajala.
Hjalmar Pelkola.
I. Hemminki.
Arvi Jaskari.
Jaakko Väliniemi.
Heikki Koski.
Eino Kimpimäki.
Jaakko Kortesmäki.
Herm. Vehkaoja.
Kustaa Lankari.
Antti Ristilä.
K. V. Viitala.
Antti Uitto.
Mikko Ritari.
Kustaa Malkamäki.
Matti Keskinen.
Betty Jaskari.
Toivo Lilli.
Juho Salomäki.
Jaakko Seppälä.
Aaro Seppälä.
Toivo Seppälä.
Aili Hyyppä.
E. A. Lagerstedt.
Heikki Siltala.
Heikki Reinilä.
Iisakki Ritari.
Kustaa Kylmälä.
Arvi Viitala.
Juho Kangas.
Pauli Paski.
Elias Viitala.
Juho Rasku.
Juho Mäntymaa.
Tuomas Rasku.
Jaakko Mäntymaa.
Juho Kangaskeisala.
Kustaa Hoppi.
Toivo Viitala.
Jussi Saarimäki.
Onni H. Hemminki.
Aug. Sointula.
Heikki Lähdesmäki.
Jaakko Lähdesmäki.
Arvi Kimpimäki.
H. A. Kurikka.
Arvi Lähdesmäki.
I. Hakala.
I. Knaapila.
J. Hakala.
M. Mahlamäki.
J. Mahlamäki.
M. Korpela.

ORIMATTILA.
L. Johansson.
Viljo Nyman.
H. Loimu.

OULU.
Maija Karppi.

PINJAINEN.
Jaakko ja Tauno Tarvainen.

PORVOO.
E. A. Järveläinen.
R. Holsti.

PERNIÖ.
Olavi Mäenpää.
Heino.
L. Mäki.

PERTTELI.
Olavi Elomaa.
Gunnar Vuorilahti.
Jalmari Virtanen.

PERÄSEINÄJOKI.
M. Mikkola.
T. Outinen.
E. E. Kanto.
Armas Mikkola.
M. Opas.
Anni Luoma.
Lauri Lamminheimo.
A. Ylimäki.
V. Taipale.
N. Koskinen.
Elsa Eerikäinen.
Matti Salmela.
Lauri Holma.
Arvi Holma.
Juho Harju.
Lempi Talvitie.
J. Komsi.
V. Riihimäki.
H. Rinto.
V. Turja.
J. Opaskärki.
K. Kivistö.
V. J. Mantila.
J. Rantakari.
U. Toppari.
J. Pitkäranta.
U. J. Kossila.
M. Peltonen.
V. Myllykoski.
Maria Petäjä.
V. Ronimäki.
Matti Toppari.
Matti Salmela.
Viljo Koukkari.
Lauri Koukkari.
V. Oialuoma.
S. Niemelä.
Hellä Ahlqvist.
Hellin Tanner.
Yrjö Viitasaari.
Juho Pihlaja.
O. Saarivirta.
Juho Rajamäki.
Vilho Taipalus.

PYHTÄÄ.
Aino ja Niilo Huovi.

PÄLKÄNE.
Matti Kokkola.
J. F. Rönni.
Ville Heikkilä.
Anton Kukko.
Feliks Kokkola.
Y. Alhonen.

RUOVESI.
Heikki Asunta.
Uuno Jokela.

ROVANIEMI.
A. J. Toivonen.
A. S. Kariniemi.
J. F. Luusuaniemi.
V. A. Huhtala.
P. K. Lautto.
T. Hyvönen.

SALO.
H. Siven.
Isidor Tuomenvirta.
J. A. Lehti.
Verner Lehti.
Eljas Viinamäki.
J. A. Suosalo.
Edv. Hellsten.
Helli Lehtiranta.

SEINÄJOKI.
R. Juurinen.
Saku Jouppi.
Urho Nygren.
Vilho Viita.
Laina Viita.
Uuno E. Laine.
Matti Jokiniemi.
Arvo Sarpo.
Iisakki Harja.
Raf. Korpela.
Albin Lehtimäki.
Jaakko Kuoppala.
Arvi Tervala.
Onni Koskinen.
Jussi Vaaranmäki.
Jussi Mäkinen.
Toivo Kasari.
Sulo Yli-Hakola.
Paavo Viitamäki.
Eino Laine.
Aarno Laiho.
Kalle Mäkelä.
Vilho Laakso.
Hilja Laakso.
Inkeri Kannas.
Ville Rahkonen.
S. Erkko.
Jalmari Ahto.
Maija Takala.
Arvi Jokilehto.
Verner Ekman.
Yrjö Tikkanen.
Väinö Gröndahl.
Aukusti Hakola.
Niilo Hakola.
Yrjö Hautamäki.
Jaakko Hautanen.
Lauri Koivisto.
K. V. Kontusaari.
K. N. Koskinen.
Lyyli Korkonen.
Elli Korkonen.
F. Kanervo.
Arvo Saario.
Toivo F. M. Soini.
Salomon Lipasti.
Jaakko Luoma.
Herman Luukko.
Paavo Osola.
V. Perttala.
Alfr. Raine.
I. Yritys.
H. Laurinmäki.
V. Soivio.
V. Punttala.
Antti Hannula.
K. Ukkola.
V. Lemberg.
J. Viitanen.
J. Laaksonen.
Martti Hakola.
J. Koivumäki.
E. Seppänen.
I. Turja.
Arvo Siirilä.
Aukusti Siirilä.
Mikko Tervala.
Toivo Alasaari.
E. Koskela.
E. Pietilä.
V. Nevalainen.
R. A. Kiviniemi.
A. Luukko.
Edv. Ring.
Toivo Ulvinen.
E. Raivio.
O. Huhtamäki.
E. Larsson.
Br. Luokkamäki.
Antti E. Lahtinen perh.

SIEVI.
Hj. Hynninen.
Runar Krokfors.
H. Lehti.
F. V. Ollila.
J. A. Puska.
Lauri Haikola.
H. Heiskanen.
Pirkko Närvänen.

SIMO.
Kalle E. Matinlassi.

SODANKYLÄ.
U. A. Konttinen.

SUOLAHTI.
Aatu Hankala.
Sanni Sopenlehto.
Arvi Sopenlehto.
Otto Savolainen.
Saga Kurikka.
E. Kurikka.

SUURSAARI.
Heimi, Ilmo, Ilmo-Matti, Kosti-Matti ja Päivö-Matti Kallio.

SYSMÄ.
A. J. Aalto.
Tyyne Asikainen.
Pekka Asikainen.
Väinö Björman.
Matti Halme.
Alma Heino.
J. Heino.
Hilja Hovio.
J. Hovio.
Anna Jutila.
Usko Kantola.
Veikko Kantola.
Verna Kantola.
Alina Kari.
Y. Kokko.
Lahja Korhonen.
Tyyne Koskinen.
Juho Kälviäinen.
Niilo Kännälä.
E. Laakso.
Sulevi Lahdensuu.
Heikki Lahdensuu.
Martti Laine.
O. V. Simonen.
Armas Sormunen.
Sem. Sorsimo.
Anna Streng.
Berta Streng.
Elise Streng.
Sofia Streng.
Aleksander Streng.
Heikki Streng.
Pekka Streng.
Victor Streng.
O. M. Tapiola.
Tilda Tirkkonen.
Adele Toivonen.
Tauno Toivonen.
E. Uutela.
Vihtori Uutela.
Elis Wirman.
Helmi Vitikka.
Paavo Vuorinen.
Henry Vuorio.
Selma Väle.
Emil Väle.
O. A. Ylänen.
Onni Aho.
Siiri Ervasti.
Nikolai Voittola.
Aleksanteri Voittola.
Aapo Riihijärvi.
Viljo Karola.
Vilho Riihijärvi.
Jaakko Leppänen.
Vihtori Kantanen.
Jenny Virtanen.
Juho Ojanen.
Eetu Kukkula.
Kustaa Koivunen.
Vilho Kännälä.
Sulo Helminen.
Jouko Rekola.
Eero Kantanen.
Eino Aho.
Tyyne Kantanen.
Aarne Kantanen.
Arvi Anttila.

TALI.
Niilo Keskimaa.
Eero Nikoskelainen.
Lauri Hintsa.
Paul Mutka.
A. Hämäläinen.
Viljo Hämäläinen.

TAMMISAARI.
E. Kiianlinna.
T. Palenius.
E. Laukas.
A. Kinnunen.
H. Väänänen.
E. Snellman.
U. Borgström.
K. Tanninen.
A. Ahola.
V. Penttilä.
J. Jalava.
J. Paakkunainen.
R. Laitinen.
I. Ahokas.
J. Forrström.
A. Eloranta.
T. Laurell.
E. Palander.
P. A. Suvanto.
N. Pihlajamäki.
V. J. Pynnönen.
E. Putti.
M. Siltanen.
N. Lindell.
H. Heikkilä.
P. Suominen.
J. Mäkinen.
O. Kössi.
F. Tuomisto.
V. Luonainen.
J. Kojo.
V. Salo.
V. Pantzar.
V. Myllynen.
A. Kylänpää.
P. Laaksola.
L. Lindell.
A. Nousiainen.
J. Mäntyvaara.
E. Kaleva.
K. Nisula.
V. Matinlassi.
S. Vartiainen.
E. Koljonen.
K. Kiviaho.
V. Nuppola.
O. Koljonen.
A. Ylinen.
A. Välimäki.
E. Hassinen.

TARVASJOKI.
Erkki Yrjänä.

TERVOLA.
Erkki Ervast.

TOHOLAMPI.
A. V. Kyrö.
A. Oravala.
Viljo Helin.
A. J. Kalla.
Y. Kerttula.
Veikko Oravala.
Martti Koskela.
I. Luimula.
Nestori Kivi.
Kalle Soini.
Saara Oravala.

TORNIO.
Mauno Aho.
Teppo Aho.

TURENKI.
H. Nieminen.
Emil Pirilä.
Bruno Nyberg.
Iivari Ranta.
Otto Seppälä.
Sirelius.

TURKU.
Hannes Tammi.
Toivo Ristolainen.
Aune Toivonen.
Kalle Koskinen.
B. Wahlroos.
K. Lehmusvaara.
A. Alaranta.
Kaarlo Peltola.
Konst. Kallio.
Arvi Ylitalo.
Jalmari Peltola.
Väinö Uotila.
H. A. Lehtinen.
Lauri Honkamäki.
H. H. Lagerström.
Eero Siipola.
Eino Toivonen.
O. J. Rantanen.
Sven Korvensyrjä.
T. Jalo.
K. Hj. Lautteankuu.
E. Lundqvist.
Aarno Vesenterä.
Eija Suvanto.
N. G. H.
H. Salonen.
V. Lautteankuu.
F. V.
K. V. Nurmi.
Yrjö P. Saarinen.
Ville Talanterä.
J. A. Kaminen.
Väinö Jylhä.
Georg Nordgren.
F. Rinkilä.
Sanna Virtanen.
Väinö Heinonen.
Hannes Virtanen.
Paavo Ahlqvist.
K. Hurmerinta.
Hjalmar Bärlund.
Niilo Ahlström.
Aarne Alho.
Teodor Inkilä.
E. Johansson.
H. Kestilä.
Yrjö Salonen.
Aaro Saarento.
Eino ja Irja Kuusela.
Anna ja Juho Heikkinen.
Olga ja Lauri Parvio.
Aili-Maija ja Elis Matilainen.
Siiri Lindgren.
Yrjö Penttinen.
Kalevi Heikkinen.

UKKOLA.
A. Vartiainen.
V. Seppälä.
Nestori Lappi.
Veikko Räty.
Hugo Haijanen.
Frans Saastamoinen.

UUSIKAUPUNKI.
Arvo Juvala.
Toivo Helander.
H. Salovaara.
F. V. Ruohonen.
K. A. Peltonen.
A. Pietilä.
Lasse Koskinen.
Vilho Turtiainen.
V. Kanerva.
T. Tervanen.

UUSIKIRKKO, T.L.
B. Gottleben.
Otto Leino.
K. R. Astala.
D. Peltonen.
Vihtori Tammi.

VAASA.
N. Ranta-Mikkula.
S. Soinio.
J. E. Mäkynen.
L. H.

VALKEAKOSKI.
M. E. Paasikoski.
A. Eriksson.
Söderholm.
Valden.
Väinö Lehtelä.
Edvard Leppö.
S. Leppö.

VAMPULA.
Olavi Vilkkinen.

VEHKALAHTI.
Armas Hasu.
Viljam Kaipiainen.
Vilho Harju.
Aarne Suortti.

VESILAHTI.
Siiri ja Niilo N. Virtanen.

VIIALA.
Eino Vehmanen.
E. Jouppi.
Otto Hukari.
V. Micklin.
J. Bernitz.
M. Lindroos.
F. Hinkka.
Onni Saarinen.
Kalle Keiho.
Oskari Jaakkola.
Samuli Jaakkola.
Aarne Alfving.
Aarne Salomaa.
K. A. Hakola.
E. M. Hansen.
Y. Alfving.
Arvo Vuori.
Toivo Aattonen.

VIITASAARI.
Heikki Halmesmäki.
Matti Jaakkola.
Arvi Toll.
Kalevi Suihkonen.
Lennard Drake.
Lauri Manner.
Elsa Manner.
Miina Liimatainen.
Joh. Suomela.
Ilmari Kaarela.
Kaarlo Halonen.
H. Issakainen.
K. J. Vuorivirta.
U. Suihkonen.
U. Kinnunen.
U. A. Lindbom.
A. Poikolainen.
I. Kauhanen.
Gust. A. Nyberg.
Kaja Nyberg.
A. R. Rinne.
K. Kauhanen.
Aatu Halonen.
Lauri Kunni.
K. A. Mattinen.
Kalle Laitinen.
E. Laitinen.
Evert Nurmela.
Yrjö Narinen.
Gustaf Höglund.
Arvi Kytölä.
M. V. Halonen.
Pekka Leskinen.
Aug. Ruotsalainen.
Otto Hänninen.
Aku Villikka.
Antti Lind.
Viljo Pöntiö.
Toivo Lind.
Edla Gyllenbög.
Impi Tikkanen.
A. Tikkanen.
G. Vuorivirta.
T. A. Brand.
Taavi Koponen.
Toivo Mattinen.
Arvi Suonpää.
Eetu Lyytikäinen.
Eemeli Kokko.
Eino Kolari.
Hannes Masalin.
Lauri Toukonen.
Ville Salojärvi.
Emil Schantz.
V. Lind.

VIROLAHTI.
U. E. Marjomäki.
T. ja Fr. Grunder.

VUOKSENNISKA.
T. E. Ojastenmäki.

YLIHÄRMÄ.
Juho Keskikangas.
E. V. Viitasalo.
Juho Hietamäki.
Juho Riutto.
K. Pakkala.
I. Viitasalo.
J. Kuoppala.
J. I. Jussila.
K. Korpi.
E. Hirvelä.
V. Liinamaa.
M. Hietamäki.
Niilo Kattelus.
Ville Kattelus.
Juha Puhto.
Antti Hakola.
Jaakko Hella.
A. Ylisaari.
Jussi Pajula.
H. Ylisaari.
Juha Yliluoma.
Juho Pajula.
Eino Pesonen.
Isak Hakala.
Nikolai Autio.
Juho Halme.
Toivo Saari.
Johan Saari.
K. Talkkari.
J. Talkkari.
J. Mäkitalkkari.
Matti Jussila.
J. Marjamäki.
V. Latvakangas.
Jussi Keskikangas.
Jussi Talkkari.
Oiva Torkko.
Antti Talkkari.
Toivo Pajamäki.
Jaska Alatalkkari.
Auk. Kangas.
Juho Hella.
Matti Yliluoma.
Antti Alasaari.
Juho Lilja.
J. Löfgren.
Matti Peltola.
Juho Keskinen.
Matti Liinamaa.
Vilho Kautto.
Juho Järvi.
Matti Järvi.
Urho Harri.
J. Mäkinen.
Liina Rintamäki.
Kustaa Rintamäki.
Jussi Rinkineva.
Kustaa Ikola.
Matti Huhtamäki.
Fiija Huhtamäki.
E. Lilja.
Jaakko Kupari.
Reino Rasku.
Jussi Marttila.
Jaakko Esala.
Kustaa Saari.
Martti Saari.
Alb. Pihlajamäki.
J. Karhunmäki.
A. Ristiluoma.
Santeri Hirvilammi.
J. K. Myllykoski.
Kustaa Malkamäki.
Arvi Malkamäki.
Jaska Mäkinen.
L. Närvi.
Kustaa Vannas.
Jaakko Loukola.
Matti Tuokko.
Lauri Rauhala.
Jaska Rauhala.
Heikki Hahne.
Matti Kangas.
J. Kahelin.

YLISTARO.
Jussi Sippola.
Pauli Ojala.

ÄYRÄPÄÄ.
Sulo Siehkeli.

ÄÄNEKOSKI.
C. Timdahl.
Verna Timdahl.
Siiri Timdahl.
Harry Timdahl.
Annikki Puranen.
Mauri Wessman.
Fritjof Olander.
Eino v. Pfaler.
Eric Westerlund.
Valter Wessman.
Eino Pirinen.
Olavi Pirinen.
T. Wessman.
S. Saarinen.
Eino Noroma.
R. Huovelin.
K. Rentonen.
Lahtinen.
K. Huovelin.

Jouluhartaus

KUIN TAIVAAN IKKUNALLE TUOTU
SUURI LYHTY.
NOUSEMASSA KUU ON ÖISIIN
KYLIIN.
ON TALOT HILJENTYNEET
IHMEELLISEEN HARTAUTEEN.
HÄMY PAINUMASSA
METSÄN SYLIIN.

ON KUORI KORKEUDEN VALAISTU
JO VARHAIN.
KÄY PYHÄÄ LAKEUTTA
TUULET LAKAISTEN.
VIE JOULUVIRRET MUISTOT
LAPSUUTEEN
KUIN ANTAIN MATKASAUVAN
MEILLE KÄTEHEN.
LUOKSE SEIMEN VIITTOO TIETÄ
TÄHTI.
YLI HANGEN KAATUU PATSAAT
PYRYN.
NÄYTTÄÄ KYNTTILÄLLÄÄN TULTA
KÄSI JOULUPUUN.
KUULEN IKKUNASTA LASTEN
LAULUN HYRYN.

TAAS HERÄÄN AIKAAN MENNEEN
LAPSUUDEN.
MÄ EDESSÄNI ÖISEN BETLEHEMIN
NÄÄN
JA TALLIN YLLÄ LYHDYN
PALAVAN
MA LAPSEN LUOKSE SEIMEN
ÄÄREEN JÄÄN.

ERKKI PELTONEN.

Kuortaneen Säästöpankkiin

on lainojen
puolivuosikorot
maksettava kuluvan joulukuun aikana.
HALLITUS.

Hauskaa Joulua

toivottaa ostajapiirilleen
KOKKOLAN KUTOMO ja
LYHYTTAVARA-AITTA.
Lapua.

Kuortanelaiset

JOULUOSTOKSENNE
teette edullisimmin
J. YLISELÄN KAUPASTA.

Epäileville

LÖYTYY JOITAIN HARVOJA KANSANLIIKKEEN KANNATTAJIENKIN KESKUUDESSA, JOTKA EIVÄT TAHDO JAKSAA USKOA TÄYDELLISESTI ASIAMME OIKEUTUSTA JUMALANKIITOS HEITÄ ON VÄHÄN JA OVAT HE ENIMMÄLTÄ OSALTA PUOLIPROSELYYTTEJÄ, JOILLE ASIA EI OLE TÄYDELLEEN KIRKASTUNUT, JA VAIKUTUKSILLE ALTTIITA KUN OVAT, USKOVAT ENEMMÄN VASTUSTAJIEN MAALAILTUJA JUTTUJA KUIN ISÄNMAALLISEN OMANTUNNON ÄÄNTÄ. EPÄILLÄÄN MEITÄ — USKONNOLLISVASTAISUUDESTAKIN. VAPAUSSODAN VERIKENTILLÄ TAISTELTIIN USKONNOLLISISSA MERKEISSÄ KANSALLEMME VAPAUS. TAISTELIJOITTEN JOUKKOON KUULUI YHTENÄ MIEHENÄ POHJALAINEN HERÄNNYT KANSA. KANSANLIIKKEEN RIVEIHIN KUULUVAT HE TAAS. JA MINKÄTÄHDEN? SEN TÄHDEN, ETTÄ HE TUNTEVAT OLEVANSA SAMALLA ASIALLA KUIN 1918. KUN JUMALA ON ANTANUT MEILLE VAPAUDEN KALLEIN LUNNAIN OSTETTUNA, NIIN EIKÖ MEIDÄN TULE SITÄ SUOJATA SAMOISSA MERKEISSÄ JA LUOTTAEN SIIHEN APUUN, JOLLA SUURIMMAT TAISTELUT ON VOITETTU. MEILLÄ ON KAKSI ASIAA, ISÄNMAA JA USKONTO, SUOJELTAVANAMME. ITÄINEN UHKA ON OLEMASSA YHÄ VAARALLISEMPANA. ME OLEMME ETUVARTIOKANSA. JÄTTÄKÄÄMME SIIS KESKINÄINEN TORA JA OLKAAMME VALMIINA JOKA HETKI. ASIAMME ON NIIN OIKEA, ETTÄ MIKÄÄN ASIA EI OLE TÄRKEÄMPI. POIS SIIS EPÄILY. SAMAAN RINTAMAAN KUIN ENNENKIN. SIIHEN JOKAISEN TERVEESTI AJATTELEVAN ISÄNMAALLISEN KANSALAISEN TULEE KUULUA. YLI KAIKEN JUMALA JA ISÄNMAA!

T. A.

Mikä on ostajan aate?

Ostaa joulutavarat sieltä, mistä halpojen kulunkien vuoksi saa halvimmalla tavaraa. Sellaisia liikkeitä ovat allamainitut:

K. K. Luomanen
Alahärmä.

N. Korpi
Voltti.

K. R. Tyni
Voltti.

Juho Titoff
Alahärmä.

HÄRMÄ

Ellette ennestään tiedä,

mistä parhaat korput saadaan, niin tiedustelkaa kauppiaaltanne
O.Y. VOLTIN SUOJAN
korppuja ,tullaksenne asiasta vakuutetuiksi.

Pyykinpesu jatkuu Raumalla

Lakeuden Sanan toimitukselle

Kun Länsi-Suomen toimitus ei ottanut vastaan allaolevaa, pyydän kunnioittaen sille tilaa lehdessänne.

Länsi-Suomen väärämielinen selostus.

Herra Päätoimittaja
Aalto-Setälä.

T.k. 13 päivänä julkaistun vastineeni yhteydessä Te sanotte: :"Khra Varpion henkilökohtaisena ystävänä on lehtemme päätoimittaja suonut sijan seuraavalle, vaikkakaan khra Varpio ei ole suostunut antamaan puhettaan, joka hänellä on kirjoitettuna, toimituksen nähtäväksi". Asia ei ole näin, vaan seuraavasti:

"Henkilökohtaisena ystävänäni" Te vastoin lupaustanne kielsitte vastineeni painattamisen. Kun tämän katsoin marxilaiseksi periaatteeksi, joka sulkee painovapauden, ryhdyin Teidän tietämäänne toimenpiteeseen. Tästä y.m. siihen liittyneistä hankkeista johtui, ettei Teille jäänyt muuta mahdollisuutta kuin julkaista vastineeni.

Toimitus ei ole pyytänyt puhettani nähtäväksi. Minä luin sekä Teille että toim. Kajannolle puheeni kohtia, jolloin Te tunnustitte erehtyneenne ja toim. Kajanto ihmetteli selostustanne. Johtokunnan varapuheenjohtaja pyysi jälkeenpäin puhettani lehteen. Silloin huomautin, että olen tarjonnut Teille puheeni julkaisemista, mutta Te olette sen kieltänyt, ja että sen julkaisemisen olen antanut jo muille.

Johtokunnan varapuheenjohtaja sensijaan pyysi puhettani johtokunnan kokoukseen. Tämän minä kielsin seuraavista syistä: 1) Johtokunta oli kuulemassa puhettani, ja sen on ratkaistava kantansa kuulemansa perustukseila, kuten Tekin. 2) Syytetyn (lehti nim. teki minua vastaan kaikenlaisia olemattomia syytöksiä) ei ole hankittava todistuksia, vaan syyttäjien (lehden koko johdon).

Näin on asia. Te tiedätte, etten vieläkään ole sanonut kaikkea.

Raumalla joulukuun 14 päivänä 1932.

Vihtori Varpio.

Miesten pukuja,

hyviä ruskeitakin värejä. **Ulstereita,** erikoispitkiäkin. Kenkiä, kalosseja, Peräpohjolan lapikkaita. Paitoja ja lakkeja monta lajia.

Naisille
villatakkeja, kenkiä, päällyskenkiä, kankaita kaikenlaisia y.m. y.m.

Väinö Toivonen
Lapua. Puh. 209.

Nostatus

Nouse, Suomeni, nouse pois,
korkeelle hornan yöstä,
että kantelos soida vois
sankarten sankartyöstä!

Nouse! Nyt sinun aikas on,
tarttua luomistyöhön.
Kanna kalpasi taistohon,
kiinnitä kirves vyöhön.

Kitke kiro ja vilppi pois,
masenna Marxin valta,
että elosi ehjä ois,
sopusa kaikkialta.

Nouse! Heimousvesille,
purtesi puinen souda.
Loihdi entisyys esille,
samposi saalis nouda.

Näe: Onnesi aamunkoi,
pilvien alla päilyy.
Karjala itkee ja vaikeroi,
Inkerin tanner häilyy.

Nouse, nouse jo toimintaan,
oikeus vuottaa sua.
Unohdu ällös torkkumaan,
elos on uhattua.

MIKKO TUOML.

Joululomalle

Peltosen linja-autoilla!

Ne vievät varmasti melkein kotiportille asti.

SEINÄJOKI—KAUHAJOKI.

	Klo	Klo	Klo
Seinäjoelta	10.30	15.15	18.30
Tuomikylä	10.50	15.35	18.50
Nikkola	11.00	15.45	19.00
Ilmajoki o.k.	11.10	15.50	19.10
Koskenkorva o.k.	11.30	16.10	19.30
Kurikka	11.50	16.30	19.50
Lohiluoma	—	—	20.10
Saap. Kauhajoelle	—	—	20.35

KAUHAJOKI—KURIKKA—ILMAJOKI—SEINÄJOKI.

	Klo	Klo	Klo
Kauhajoelta	6.30	—	—
Lohiluoma	6.55	—	—
Kurikka	7.20	12.30	16.30
Koskenkorva o.k.	7.40	12.50	16.50
Ilmajoki o.k.	8.00	13.10	17.10
Nikkola	8.10	13.20	17.20
Tuomikylä	8.20	13.30	17.30
Saapuu Seinäjoelle	8.40	13.50	17.45

Huomatkaa! Sunnuntai- ja juhlapäiväaamuila Kauhajoelta tuntia myöhemmin kuin arkina, siis 7.30, kaikki toiset vuorot samat kuin arkina.

Kunnioittaen
JUHO PELTONEN.
Ilmajoki. Puhelin 97.
Kauhajoella Peltosen kahvila.

LAKEUDEN SANA
on edullinen ilmoituslehti!

Joulukihlat sekä lahjat
ostetaan uskomattoman **HALVALLA** nykyään
P. APPELGREN-AUTEREEN
Kultasepänliikkeestä
VAASASSA
TORIN ALALAITA apteekin vieressä. Puh. 1182.

Ja maassa rauha . . .

Episoodi Joulusta vuodelta 1931

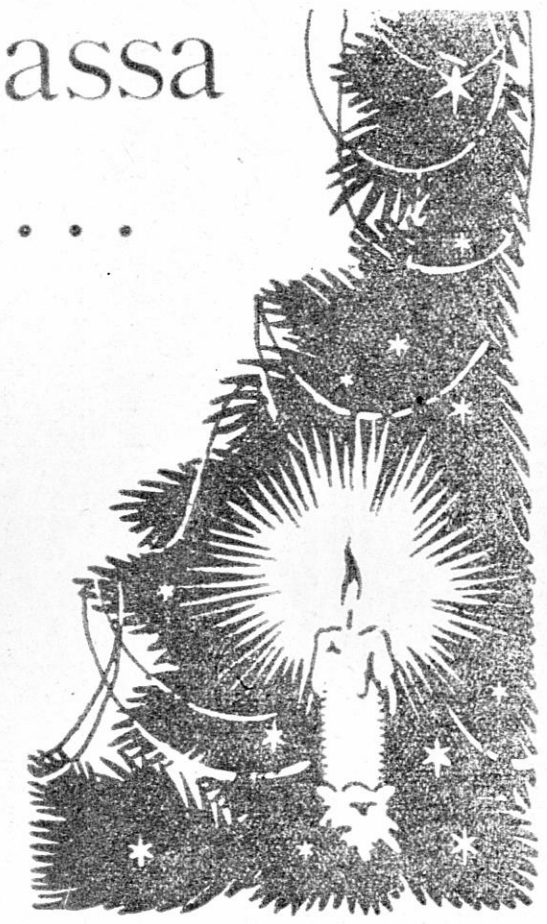

"Lakeuden Sanalle"
kirj. Kosti-Paavo.

Joulurauha. Siihen sisältyy paljon. Pihkalta hajahtava kuusi kynttilöineen, joulupöytä kinkkuineen ja joululaulujen rauhalliset, tyynnyttävät säveleet, ne luovat tunnelman, jolloin ankeinkin mieli keventyy. Silloin palautuvat mieliin lapsuusvuodet ja katkeroitunut sielukin tuntee jouluyön rauhallisella hetkellä antavansa anteeksi niille kanssaihmisilleen, jotka ovat hänen elämänsä särkeneet.

Maailmansodan aikana tuona rauhanyönä yht'äkkiä vaikeni tykkien jyrinä ja kuularuiskujen rätinä — hiljaisuuden katkoi vain juoksuhaudoista kuuluva veisuu. Laulettiin jouluvirttä. "Maassa rauha; ihmisille hyvä tahto". Ne sanat vierivät ympäri kristityn maailman, sotarintamilta vankilan komeroihin, sairaille ja kärsiville. Miten kaunein sanoin tänäkin jouluna kirjoitetaan, puhutaan ja ylistetään tuota suurta sanomaa rauhan juhlasta. Ja kuitenkin meillä Suomessa löytyy niitä, jotka eivät voi omaksua sanoja "maassa rauha . . ." Löytyy miehiä, jotka tuona rauhan yönä valvovat kuunnellen, olisiko epämieluinen vieras jo eteisessä. On lapsia, jotka kesken joululeikin käyvät vakaviksi ja miettivät: "Miksi isä ei ole kanssamme viettämässä joulua kuten aina aikaisemmin? Missä on isä?" Ja näin tapahtuu juuri isänmaallisissa kodeissa tänä jouluna, viidentenätoista itsenäisenä joulunamme.

Vuosi sitten oli myöskin yksi tällainen rauhaton rauhan juhla, vaikkei onneksi ollut suojelulakia, niin että ilman aihetta ei valkoinen kansalainen tarvinnut pelätä virkavallan kättä. Silloin oli minutkin kutsuttu joulunviettoon sydänmaan yksinäiseen taloon, juhlanviettoon varkain.

Pakkanen myöhä talvi-ilta tähtitaivaineen, kun me kaksi pakolaista hiihdimme läpi huurteisen metsän. Pysähdyimme aukeaman laitaan ja tähystelimme. Vaaraa ei ollut. Kaikki oli rauhallista, ja ihmiset ehkä parhaillaan joulupöydän ääressä. Laskimme rohkeasti ahteen, nousimme reippaasti ylös mäkeä ja edelleen pihaveräjästä sisään. Läpi akkunan näkyi jo pirtistä sytytetty kuusi, ja sen valo kajasti pihamaan hangelle. Näky sykäytti sydäntä, ja nostattti tunteen, joka on pakolaiselle outo.

Isäntä hymysuin johdatteli pirttiin. Oli jo varrottu, kaikki oli tuttua väkeä, ja vaaran pelkoa ei ollut. Tuo rakas pihkan haju sisäänastuessa ensinnä tervehti, paikat kiilsivät puhtauttaan — valkoisia raitoja, verhoja ja pitkällä pöydällä puhdas siniristilippu. Kohtalotoverini omaiset olivat saapuneet viettämään yhtä päivää hänen kanssaan, lapset ja vaimo. Näin tämän jonkunlaisella kateudensekaisella tunteella. Olinhan yksin, ja juuri nyt olisin tahtonut olla omaisteni parissa, mutta sittenkin tuntui hyvältä saada olla ystävien luona ja nähdä toisten kaikesta huolimatta olevan iloisia. On vaikea kertoa tästä illasta. Jos olosuhteet olivatkin raskaat, muodostui siitä yksi ihanimpia jouluiltoja elämässäni. Joululauluja laulettiin, ihailtiin lahjoja, ja tunnelma oli täydellinen. Sitä häiritsi vain se, että väliin tuli pieni äänettömyys, ja joku nuorimmista pistäytyi pihamaalle kuulostamaan. Muistettiin vaara. Siitä muistuttivat raskaat mauserit, jotka olivat aina käden ulottuvilla. Kaukainen auton surina sai nuoremmat jo rakentelemaan mielikuvia "Mustasta Kissasta" ja poliisikomennuskunnista. Isäntä lohdutteli: "Hallu (Jalander) viettää nyt jouluorgioitaan. Ei hänellä ole aikaa; jouluhan se pitää olla metsäneläimilläkin, ja ennenkaikkia ihmisillä".

Kaiken varalta oli asetettu vartijoita sekä järjestetty tiedoitustoiminta niin, ettei äkillistä vaaraa pitänyt olla. Tämän kaikki tiesimme, ja se teki rauhalliseksi.

Aika vieri yli puolen yön, kulki nopeasti, ja uni painoi jo silmäluomia. Oli laulettu: "Jouluyö, juhlayö . . .", ja yksi toisensa jälkeen paneutui yöpuulle. Jouluyön rauha salomaan talossa oli täydellinen.

Heräsin komennukseen: "Miehet äkkiä ylös, santarmit ovat heti täällä!" — Silmänräpäyksessä oli koko talo hereillä. Juostiin kiireesti sinne ja tänne. Artun kintaat olivat hukassa, Koo-Peen vyötä ei löydetty. Piti piiloitella uunin päälle sellaisia tavaroita, joita ei voitu ottaa mukaan, ja lähetti kiiruhti: "Pian, pian! Ainakin kymmenen vierasta koiraa on tulossa tänne".

Isäntä manaili: "On se kanssa, ettei anneta ihmisille joulurauhaa; on se joulu varkaallakin, miksei sitten oikeilla ihmisillä. On tämäkin aikaa". Siinä kuuli moni suuri herra kunniansa rehdin hämäläisen talonpojan suusta. Niitä ei voida painaa sanomalehdissä.

Seisoin valmiina suksilla talviyössä pihalla toverini hyvästellessä vielä omaisiaan; pian hurautimme alas ahdetta ja katosimme talviseen metsään. Kumpikaan ei puhunut sanaakaan pitkään aikaan. Kun oli hiihdetty puolisen tunnin ajan, pysähdyimme lepäämään pimeässä metsässä, ja uskalsimme sytyttää tupakit. Ei tarvittu paljon sanoja, sillä arvasimme toistemme ajatukset.

"Ei laissa puhuta mitään siitä, etteikö karkulaista saisi ottaa kiinni jouluyönä", virkoin, ja nythän on laillisuusaika. Se herätti hilpeyttä, ja nopeasti meni öinen metsätaival. Hiihdimme 6 kilometrin päähän oikeaan erämaahan. Sinne jo oli tieto tulostamme tullut ja valmiina odotti kuuma kahvi. Olihan joulu-aamu. Talon vanha isäntä oli pirtistään saapunut äkillisiä vieraita katsomaan ja virkkoi: "Pornin pojat, Pornin pojat, aika pojat, ei malta jouluakaan pitää".

Pitemmälle tätä tarinaa on turha jatkaa. Taas tulee joulu, ja jälleen isänmaallisissa kodeissa valvotaan raskain sydämin ja katkeroitunein mielin. Jälleen lauletaan "Maassa rauha . . .", mutta samaan aikaan haavoittuu uusia ja uusia sydämiä. Niin revitään jatkuvasti juuri sitä kansanosaa ja niitä henkilöitä, jotka ovat aina vain rakentaneet ja luoneet vapaan maan niillekin miehille, jotka nyt huutavat "laillisuutta" — jouluyönäkin.

Lapuan Päiväkäskyn tilaajille

Tämä numero on tavallaan myös Lapuan Päiväkäskyn joulunumero ja tuleekin kai kaikille sen tilaajille. Sekin lehti on nyt päässyt pannasta, mihin se poikkeuslain turvin ilman pienintäkään syytä pantiin. Mutta sen pääseminen tapahtui niin myöhään, että lehteä oli enää mahdoton pelastaa. Panna merkitsi lehden taloudelle ainakin puolentoistasadantuhannen markan tappiota.

Lapuan Päiväkäskyn kohtalo oli kuvaavimpia siitä asiallisesta vääryydestä mihin jouduttiin, kun poikkeuslakeja alettiin käyttää mielivaltaisesti. Ne oli tarkoitettu kommunismin kukistamiseksi, mutta typerä puolue-elämä käänsi ne niitä vastaan, jotka olivat maan pelastaneet kommunismista. Ja miten käännettiin? Lapuan Päiväkäskyä vastaan ei kukaan viranomainen ollut koskaan voinut lausua edes vihjaustakaan jostakin laittomuudesta tai sopimattomasta ylityttämisestä. Sitä oli, tuntien hanakkuuden, millä lehteen olisi käyty käsiksi, toimitettu niin suurella hillinnällä ja vakavuudella, ettei kukaan ole tähän asti halkaistulla sanalla viitannut mihinkään, mistä olisi ollut syytä rangaista lehteä. Ja kuitenkin lehti, jota omisti itsenäinen osakeyhtiö, ilman muuta lakkautettiin. Eikä lakkautusta peruutettu, vaikka sitä pariin kertaan pyydettiin. Korkeat viranomaiset eivät suvainneet edes mainita sviä siihen, ettei lakkauttamista peruutettu.

Semmoista se oli, asiallisesti törkeätä vääryyttä! Kun eräitä toisia lehtiä lakkautettiin, yritettiin edes vedota joihinkin muka vaarallisiin kirjoituksiin, mutta Päiväkäsky katsottiin voitavan pitää lakkautettuna vain ilman muuta. Kuvaavaa on sekin, että, kun toisten lehtien lakkauttamisesta Helsingistä käsin sentään pidettiin suurta ääntä sananvapauden sortamisesta, ei kukaan sananvapauden ritareista kehoittamallakaan muistanut suurinta vääryyttä ja sortoa, mitä tällä alalla tehtiin, juuri Lapuan Päiväkäskyä kohtaan. Semmoista se on aina. Helsinki ei ole koskaan huolehtinut muista kuin omistaan. Semmoista se on ja semmoiseksi jää.

Tulee toinenkin aika. Ehkä sekin, mitä Päiväkäskylle mielivallalla tehtiin, silloin tulee uudestaan arvoittavaksi. Nyt emme voi muuta kuin sanoa hyvästit kaikille Päiväkäskyn lukijoille. Samalla kehoitamme kaikkia tilaamaan Lakeuden Sanaa, joka jatkaa Päiväkäskyn latua. Ei saa antaa sen lehden jäädä heikkoon asemaan tilaajien suhteen.

Lapuan Päiväkäskyn toimitus.

Sopiva Joululahja on
O. Y. Pohjoismaiden Yhdyspankin
uusimallinen vastakirjan muotoinen
SÄÄSTÖLAATIKKO

Aura Sydänmetsän
monipuolisesta
Kangas-, leninki- ja lyhyttavaraliikkeestä
löydätte **pula-aikanakin**
kaikille mieleisen
joululahjan.
HUOM.! LAHJAKORTTIA.

Jokainen löytää
VAIVATTA HUOKEAN JA TERVETULLEEN
JOULULAHJAN
Seinäjoen Kemikalikaupasta
Kirkkokatu 3. Puh. 138.

— **Ei ole helppoa** eikä varsinkaan ahtaana aikana valita joululahjaa. Mutta kun käytte Ilmajoen varavankilan joulunäyttelyssä vankiasemalla, niin rahanne ei lopu kesken, ja kumminkin saatte sopivan lahjan jokaiselle perheenjäsenelle. Muistaa sopii, että varavankilassa valmistetut leikkikalut sietävät kovakouraisempaakin käsittelyä.

VAKUUTUSKANTA ..... 764,00 MILJ.
SIJOITUKSET ..... 57,6 MILJ.
OMAT RAHASTOT ..... 8,7 MILJ.
Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö
POHJA

Tilatkaa joulujuomanne ajoissa
BOCKIN PANIMOSTA
Tilatkaa III lk. **OLUT** Oy. Alkoholiliike Ab:stä, puh.
PILSNERIÄ
PÖYTÄOLUTTA
WICHYVETTÄ
SITRUUNASOODAA
POMMACIA
PORTERIJUOMAA
— kaikki samasta paikasta!
Edustaja Seinäjoella tehtailija A. HEINONEN. Puh.
Panimo O. Y. Bock
Vaasa. Puh. 142 & 1689.

Kynttilöitä
kaikkia laatuja
erikoisen halvalla
Soitin- ja Paperikauppa
Seinäjoki.
Vastap. Yhteislyseota.

ARVOKAS JA KAIKILLE SOPIVA
Joululahja
on kaunis
ranne- tai taskukello.
Myöskin kaikkea muuta alaan kuuluvaa on hyvä varasto.
Kellokauppa I. VIIKIN Seur.
Vaasa, Hovioikeudenp. 16, puh. 30.

Paavo Heinosen Nahkatehdas
TÖYSÄ.
PIEKSU-
ELI LAPIKASNAHAN
ERIKOISTEHDAS.

Hotelli Suomi
Seinäjoki, Puskantie 4. Puh. 129.
Aina suositttu matkustajien asuntopaikka!

"Ja mitä muuta vielä sais olla---"
Meiltä saatte kaikkea mitä Jouluna tarvitaan, ja hintamme tyydyttävät kaikkia. Varastostamme mainittakoon, monenmoiset lämpöiset villatavarat, kankaat, kengät, kaikenlaiset talousesineet, sekä tietysti kaikkia ruokatavaroita on täydellinen varasto, sillä Joulunpyhinäkin tarvitaan paljon syötävänpuolta. Kehoitamme ajoissa tutustumaan Jouluvarastoomme niinkauan kun varastomme on täydellinen.
LEUTO KETOMÄKI, Kauhajoki.

Osakeyhtiö Yrjö Sundqvist
Kulta- ja kellosepänliike, optiikkeri.
VAASA. Hovioikeudenpuistikko 13. Puh. 242 ja 1256.
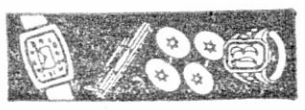
Kihloille, lahjoja ja kelloja
ostamaan lähtiessänne muistakaa liikettämme edullisena ostopaikkana, sillä myymme kaunista ja kestävää halvalla.
Huom.! Ensiluokan kaiverrus ja työ.

Autonomistajille!
HUOM.! Os. Rauhank. 32, puh. 1749.
TARKISTUTTAKAA ja KORJAUTTAKAA moottorinne ja pätevällä ammattimiehellä, sillä taitamaton korjaaja voi pientä vikaa korjatessa tehdä suuremman vahingon. — **Suomen vanhimpana automekanikkona** takaan, että korjauspajassani korjataan autonne asiantuntemuksella a huolella halpaan hintaan.
Erikois Autokorjaamo
Om. A. Hietikko.

KALEVA

Tiistaista alkaen klo 6,15—8,15.

Laihdutuslaitos.

Joulupäivänä klo 6,15—8,15. Tapaninpäivänä klo 4,15—6,15—8,15.
Ihastuttava äänielokuva maalaukselliselta pustalta.

Unkarilainen romanssi

ANDERS LASSFOLK

PIETARSAARI.

Pitsejä
Sukkanauhoja
Kengännauhoja

Jalanderin muistelmain II. osan sisällys.

ATERIOIKAA

viihtyisässä ravintolassamme.
Aamiainen 10—13. Päivällinen 16—18.
Kuukausiruokailijoille alennuslipuut edullisia.
Annoksia kaiken päivää.
Tunnetusti hyvää kahvia y.m. virvokkeita. Funkkiskabinetti kokous- y.m. tilaisuuksiin tilauksesta.
Ulkotilaukset toim. huolella ja nopeasti.

1 L.
RAVINTOLA KESKUS
Seinäjoki, Valtionk. 15
Puhelin 301

Täydelliset ammattikeittiöoikeudet.

Yksityisen yrittäjän menestys

riippuu kokonaan siitä, miten hän voi palvella asiakkaitaan. Allamainituita liikkeitä käyttämällä turvaatte parhaiten asemanne kuluttajina.

Einari Peltonen
Niinimaa.

I. Niemelä
Sulkavankylä.

Sydänmaan Talouskauppa
Sydänmaa.

J. Hynninen
Vaatturinliike

H. Hemminki

Erkki Linna

M. Ketola

Vaatetusliike
Ester Hautala

J. E. Silfvast
Kultaseppä.

Alavus

M. A. Slotte & C:o

Kokkola
PUH. 76.

Paikkakunnan suurin kenkäkauppa

VÄHITTÄIN JA TUKUTTAIN
JALKINEITA JA HEVOSVALJAITA JA MATKALAUKKUJA.

Sopivimmat ja halvimmat

joululahjat

Karijoen Kirjakaupasta.

MAAMIEHET

nyt viljanjauhatusaikana kannattaa Teidän lukea tämä ilmoitus, sillä myllymme tarjoaa etuja, joita ette muualla saa. Valmistamme ja myymme ohra- ja kaurasuurimoita ja hiutaleita sekä jauhamme kaikenlaista viljaa. Uusi, ajanmukainen **vehnäjauhosihti,** joten voimme nyt valmistaa ensiluokkaisia **vehnäjauhoja,** myöskin on juuri valmistunut ensiluokkainen **viljankuivaamo,** jossa otetaan vastaan kaikenlaista viljan ja siementen kuivatusta. Viljaa vaihdetaan prima kauraryyneihin. Kannattaa tulla kauempaakin. — Taksat kohtuulliset.

Rahtisahausta toimitetaan halvalla. Tuotteemme ovat tunnetut kautta Suomen.

Osakeyhtiö Bengs A. B., Isokyrö

Ilmaiseksi kaikille naisille:

Itämaiset helmet ovat kaikkina aikoina säilyttäneet loistonsa, salaperäisyytensä ja arvonsa. Me lahjoitamme niin kauvan kuin varastoa riittää

Ilmaiseksi Helmikaulanauhan

jonka ainoastaan ammattimies voi eroittaa oikeasta. Teidän ei tarvitse muuta kuin lähettää nimenne ja osoitteenne sekä ostaa 100 kpl. joulu—uudenvuoden y.m. onnittelukortteja hintaa 65 p. ja kaulanauha on Teidän ja lähetetään samanaikaisesti korttien kera postiennakolla. Älkää antako tämän tarjouksen luisua käsistänne, sillä siihen ette enää saa tilaisuutta uudelleen.

Toiminimi Granroth. HANKO.

Kirjapalsta

Tällä paikalla olemme jo esitelleet lukijoillemme korkean pinkan tämän syksyn kirjauutuuksia. Mutta valinnanvaraa tuntuu vieläkin olevan. Siksi otamme vapauden esittää vielä muutamia sellaisia uutuuksia, joihin kannattaa tutustua.

K. J. Gummerus Oy. on julkaissut taas valikoidun pinon kirjallisuutta. Erikoista huomiota ansaitsevina tahdomme tässä mainita muutamia. — Unto Koskelan romaani Hedelmätön puu merkitsee rohkeaa ja onnistunutta uuden alan valtausta kirjallisuudellemme. Siinä pidellään taitavasti arkaa aihetta: kaatuvatautinen mies menee naimisiin, mutta pelätten jättävänsä kaamean tautinsa perinnöksi lapsilleen, hän antaa ystävänsä lääkärin leikkauksella tehdä hänet kykenemättömäksi jatkamaan sukuaan. Rinnakkaisjuonena kulkevat lääkärin luonnottomat taipumukset. Nuori mies on onnistunut tässä arassa tehtävässään aika hyvin ja luonut hyvän romaanin. — Tunnettu kirjailijamme Jalmari Sauli on päässyt elämänsä vetoon ja julkaissut parhaan teoksensa Käpylintu ja urpiainen, joka on varmasti hienoimpia luonnonromaaneja, mitä meillä on kirjoitettu. Sen sivuilla puhaltavat raikkaat tuulet, joiden hivelystä ihminen vilpittömästi nauttii. — "Seikkailujeni Afrikka on raju ja nautinnollinen seikkailukirja, jonka suomalainen tekijä on brittiläisenä upseerina maailmansodan aikana Afrikassa taistellut saksalaisia joukkoja vastaan. Sellaisia poikia meiltä lähtee! — Vilho Rantasen uskonnollinen runokokoelma Tähtisilta ansaitsee myöskin huomiota.

Söderströmin kirjapajasta on tullut uusia hyviä kirjoja melkein kuin hiljaa sataen. — Uuno Kailas, nuoren sukupolvemme ensimäinen mestarirunoilija, on koonnut ja korjannut parhaan tuotantonsa paksuun kirjaan "Runoja", joka tulee varmasti elämään yhtä rehevää elämää vielä silloinkin, kun me kaikki olemme matkanneet kirkkaammille olosijoille. — Myöskin Lauri Viljasen Musta runotar on hieno runoteos.

Maisteri Yrjö Karilas on tehnyt oikeutta unohdetulle suurmiehellemme Yrjö Aukusti Vallinille kirjassaan Vallin, erämaan mies. Se on alusta loppuun ehyt ja huikean jännittävä kertomus Vallinin seikkailuista Arabian hiekka-aavikoilla, rosvojen ja beduiinien keskellä. Siinä kuvataan miestä, jonka housuihin ei ruvennut tuulemaan kovassakaan paikassa ja jonka suomalainen sisu kesti kovatkin vastukset. Koko syksyn paras nuorisonkirja!

Tuulia — rva Tyyni Haapanen-Tallgren — on laatinut pirteitä ja naisellisen älykkäitä pakinoita tärkeistä elämänongelmista: Elämä ja Eeva.

Historiallisen romaanimme mestari Santeri Ivalo, Sodankylän ja sittemmin Kuusamon papin poika, on muistellut varhaisimman poikamieskautensa elämyksiä korpien keskellä ja tuloksena on ollut mainio muistelmateos Alkutaival, jonka ainoana vikana on se, että se on liika lyhyt.

Olavi Kallio, "Herran vangin" kirjoittaja, on nyt 9-vuotisen välitunnin jälkeen kirjoittanut romaanin Kiirastuli, jossa lukijan eteen tuodaan sodanaikaiseen liikekeinotteluun innostunut opettaja, mies, joka lopuksi rahan perässä viilettäessään menettää kaikki omaisuutensa, perheonnensa, sielunrauhansa. Vasta itsemurhan partaalla hän huomaa henkiset arvot ja pelastuu.

Söderströmin tietokirjakasasta mainitsemme ainoastaan kaksi, etteivät nekään muiden komeiden varjossa unohtuisi: Eduard Sprangerin Nuoruusiän sielunelämä, jossa selvitetään niitä lakeja, joita nuoren ihmisen sielullinen kehitys noudattaa, ja itsevaltalaisen filosofin Egon Friedellin Uudenajan kulttuurihistoria, jonka muhkea II osa on juuri saapunut kirjakauppoihin. Sen tarkalla tutkimisella oppii ajattelemaan historiallisesti, oppii erottamaan metsän ääriviivat yksityisistä puista, kehityksen valtalinjat virallisten tapausten kaaoksesta. Eri asia on sitten se, hyväksymmekö kaikki, mitä Friedell sanoo. Kuitenkaan ei näin raskaita teoksia jaksa lukea aivan ilman esitietoja.

Niin, paljon hyviä kirjoja on tullut täksi jouluksi. Olkaamme tyytyväisiä, sillä kypsä kirjasato ennustaa parempia aikoja. Ja hauskaa joulua! **Metiäinen.**

KAIKKI

kiittävät meidän huippulajiteltujen

MALLASOHRAN-
KEVÄTVEHNÄN-
HERNEEN-
KAURAN-

siementen

erinomaisia satotuloksia.

Tilatkaa nyt ennenkuin parhaat laadut loppuvat.

HJALMAR KARLSTRÖM O.Y. TURKU. Puh. 65.

Joulupukki

käy meillä

ostoksilla jo monena vuotena ja sentähden meillä on niin kiire. Käykää tekin katsomassa jounäyttelyämme. Hinnat varmasti sopivat.

Soitin- ja Paperikauppa
Seinäjoki, vastap. Yhteislyseota.

M. Lindblomin Jälk.

Turku, Eerikinkatu 15.

PAIKKAKUNNAN SUURIN

ja parhaiten lajiteltu varasto **leikkikaluja, pelejä, ajanvietteitä** y.m.

ILMOITUS

Lakeuden Sanassa

luetaan tarkkaan.

SEN TEHO
on varmasti hyvä, sillä levikkialue on laaja ja lukijakunta ostokykyistä.

Maila Talvio on kirjoittanut tarkoitusromaanin, jonka hiukan salaperäinen nimi on "Ne 45,000". Siinä kerrotaan ihmeellisestä maailmasta, joka elää meidän keskellämme ja jonka ohitse meidän ei ole lupa kylminä kulkea. Romaanin sankarittarena on nuori ylioppilasneitonen, joka joutuu keuhkotautisten armeijaan ja oppii tuntemaan ja ajattelemaan heidän kannaltaan. Romaanin henki on valoisa ja optimistinen, samoin päähenkilö, joka lopulta voittaa päävoiton elämän arpajaisissa. 288 sivua, 30:—, sid. 40:—.

Jännittävä seikkailuromaani. Frank R. Stocktonin "Perun kuninkaitten kulta-aarre" on romanttinen kertomus muinaisten inka-ruhtinaitten aarrekätköistä, joita nykyaikainen seikkailijaparvi joutuu kokemaan. Tekijä on Amerikan Partiopoikaliiton suosituimpia kirjailijoita, ja hänen teoksensa on ilmestynyt Koululaiskirjaston 112. osana. 324 sivua, 20:—, sid. 30:—.

Asianajotoimistoja:

VARATUOMARI
Ilmari Talvitie
SEINÄJOKI, Kauppak. 9. Puh. 278.

VARATUOMARI
LAURI JOUPPI
Seinäjoella, Pohjoispankin talossa. Puhelin.

VARATUOMARI
Ville Rahkosen Asianajotoimisto
Seinäjoella.

ARTTURI KÄSTÄMÄN
Asianajotoimisto
Seinäjoki, Kalevank. 6. Puh. 133.

Lääkäreitä Seinäjoella

G. M. v. Essen Ylilääkärin asunto lääninsairaala. 8—10 ja 3—4 (ei lauant. iltap.)

KANTELE E.-P. Maanv.-seuran talo.
Sisätauteja ja röntgentutkimuksia
Puhelin 294.
Klo 9—10. 14,30—16. (Ei lauant.)

Sandelin T:ri Huhtalan talo. Puh. 318
8—9 ja ½3—4

Poijärvi Vast. otto Lääninsairaalassa ent. Kalevan talossa klo 9—10 ja ½5—½6.
Puh. Lääninsairaalassa 904.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: **Vilho Vitta.**

Lehti ilmestyy joka maanantaiaamu.

Toimitus jo konttori Seinäjoella Koulukadun 3:ssa Seinäjoen kirjapainon yläkerrassa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 10—16, sunnuntaisin klo 16—24.

Tilaushinnat:

V. 1932:

Kuukaudelta 4 mk., marraskuun alusta vuoden loppuun 5 mk.

V. 1933:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tästä alkaen ensi vuoden loppuun 30 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1932,
Seinäjoen Kirjapaino.

Ilmajoen Varavankilan

JOULUMYYNTI

Seinäjoen vankiasemalla

19. 12.—24. 12. klo 11—15.

Huokealla sopiva lahja joulupukin pussiin.

Kestäviä leikkikaluja. **Käytännöllisiä taloustavaroita.**